Sfântul Chiril al Turovului - Rugăciuni pentru fiecare zi a săptămânii şi canoane de pocăinţă

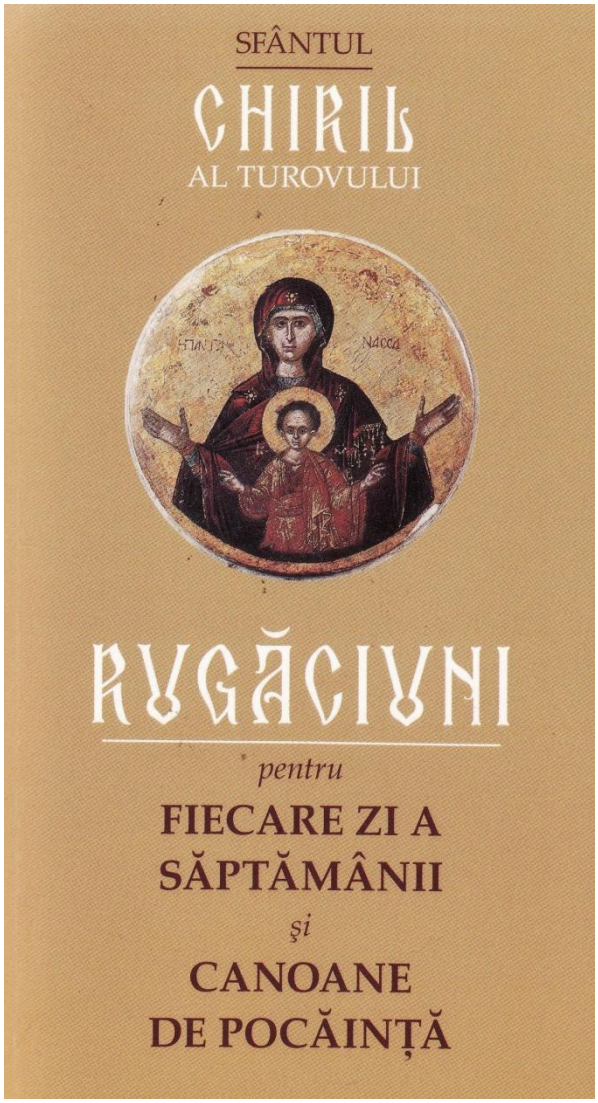

Index

Rugăciuni pentru ziua Duminicii **4**
Rugăciune după Utrenie **4**
Rugăciune după Ceasuri **5**
Rugăciune după Vecernie **6**
Rugăciune după Vecernie, către îngeri **7**
Rugăciuni pentru ziua de Luni **9**
Rugăciune după Utrenie **9**
Rugăciune după Ceasuri **11**
Rugăciune după Vecernie **12**
Rugăciune după Vecernie, către Sfântul Mergător înainte **13**

Rugăciuni pentru ziua de Marţi 14
Rugăciune după Utrenie 14
Rugăciune după Ceasuri 16
Rugăciune după Vecernie 17
Rugăciune după Vecernie 18
Rugăciuni pentru ziua de Miercuri 20
Rugăciune după Utrenie 20
Rugăciune după Ceasuri 22
Rugăciune după Vecernie 22
Rugăciune după Vecernie 23
Rugăciune după Vecernie, către Sfântul Nicolae 24
Rugăciuni pentru ziua de Joi..... 26
Rugăciune către Sfinţii apostoli..... 26
Rugăciune după Utrenie 27
Rugăciune după Utrenie, către Sfântul Nicolae 30
Rugăciune după Ceasuri 30
Rugăciune după Vecernie 31
Rugăciuni pentru ziua de Vineri 33
Rugăciune după Utrenie 33
Rugăciune după Ceasuri 37
Rugăciune după Vecernie 38
Rugăciune după Vecernie 39
Rugăciuni pentru ziua Sâmbetei..... 40
Rugăciune după Utrenie 40
Rugăciune către toţi sfinţii..... 43
Rugăciune după Ceasuri 45
Rugăciune după Vecernie 45
Rugăciune după Vecernie 47
Rugăciune după Vecernie 48
Canon de rugăciune, al păcătosului Chiril 49
Canon de pocăinţă către Domnul nostru Iisus Hristos, care se cântă în toate zilele, facere a cuviosului părinte Chiril, glasul al cincilea..... 55
Canon de pocăinţă către Domnul Dumnezeu, a lui Chiril, episcopul Turovului care se citeşte în toate zilele, pe glasul al cincilea..... 63

Traducere din limba rusă veche de Adrian Tănăsescu-Vlas, Bucureşti

Traducere din limba rusă veche după: Tvoreniia sviatago otta na§ego Kirilla, episkopa Turovskago, Kiev, 1880; Melnikau A., Kiril, episkap Turauski: jittio, spadciina, svetapogliad, ed. a 2-a, Minsk, 2000; Ponirko N., Pokaianniie kanom Kirilla Turovskogo (voprosi atribuţii), 2004.
© Editura Sophia, pentru prezenţa ediţie

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României CHIRIL AL TUROVULUI, sfânt Rugăciuni pentru fiecare zi a săptămânii şi canoane de pocăinţă / Sfântul Chiril al Turovului; trad, din limba rusă veche de Adrian Tanasescu-Vlas - Bucureşţi: Editura Sophia, 2015 ISBN 978-973-136-452-0
I. Tănăsescu-Vlas, Adrian (trad.)

Rugăciuni pentru ziua Duminicii

Rugăciune după Utrenie

Slavă Ţie, Doamne, Dumnezeul meu, că m-ai învrednicit să văd ziua prea sfintei Tale învieri, întru care ai slobozit sufletele drepţilor, care erau legate în iad! De această slobozenie, Stăpâne, doresc şi eu: dezleagă-mă pe mine, cel legat cu păcate multe! Strălucească lumina harului Tău în sufletul meu cel întunecat, că ştiu îndurările Tale nenumărate şi iubirea Ta de oameni cea negrăită, că dintru nefiinţă intru fiinţă m-ai adus şi cu asemănarea chipului Tău m-ai împodobit, cu cuvânt şi cu înţelegere mai presus de dobitoace m-ai înălţat şi stăpân m-ai pus al făpturii toate.

Tu, Cel ce ţii vremurile şi anii vieţii mele, din tinereţile mele şi până acum Te-ai îngrijit mult să mă mântuiesc şi vrei să mă ai împreună vorbitor cu prea frumoasa ceată a îngerilor Tăi - iar eu, ticălosul, împiedicatu-m-am cu mintea spre voia mea, prin iubirea trupească m-am aruncat în tina cea de ruşine a păcatului şi de harul Tău m-am îndepărtat. Şi pentru aceasta suspin din adâncul inimii şi lăcrimez cu sufletul meu cel îndurerat: la Ziua Judecăţii mă gândesc, şi slăbesc cu totul. Cum mă voi afla acolo? Ce cuvânt de răspuns voi da pentru păcatele mele? Ce hotărâre va fi mie de la Judecătorul? Unde voi ascunde mulţimea fărădelegilor mele? Că nu este cine să ajute, nici cine să izbăvească, şi ce voi face, Doamne al meu, Doamne? Nu ştiu de cine mă voi apropia ca să se mântuiască sufletul meu.

Vremea vieţii mele puţină este: pentru aceasta, pironeşte trupul meu de patima Ta. Să nu mă aflu gol de faptele cele bune, să nu mă fac de batjocură dracilor, că, iată, ca un prunc am fost împiedicat de vrăjmaşul meu, căzut-am în pieirea cea mai de pe urmă. Nu a mai fost alt om păcătos ca mine, că prin faptele mele rele 1-am alungat pe îngerul păzitor al sufletului meu şi 1-am primit pe pierzător, care pune în inima mea cele necuvioase.

Tu însă nu mă lăsa să pier până în sfârşit, Iisuse, nume bun! Cela ce din ţărână m-ai zidit şi viaţa mi-ai dăruit, caută spre smerenia mea, că deşi am greşit fără număr, n-am înălţat spre dumnezeu străin mâinile mele, nici nu m-am deznădăjduit defel, căci am cugetat la chipul iubirii Tale de oameni, pe care ai arătat-o asupra celor ce au păcătuit mai înainte.

De David îmi aduc aminte, care după ce a primit darul prorociei a căzut în groapa prea curviei, dar pocăindu-se Ţie, Dumnezeului şi Făcătorului, s-a făcut vrednic de harul Tău.

Şi pentru Ahav Însuţi vesteşti cuvânt prorocului, grăind: „Nu voi face lui răul pe care 1-am zis mai înainte, că 1-am văzut cum umblă tânguindu-se, mâhnit pentru păcatele sale!" Aşa, Doamne, şi încă voi adăuga, plângând, înaintea Ta rănile mele mari şi anevoie de vindecat.

Mânase a nelegiuit mult, tot Israilul spurcând şi pe Tine, Dumnezeul părinţilor săi, mâniindu-Te, şi a fost dat spre cazna celui de alt neam, care 1-a închis în vas de aramă şi ca pe un dobitoc îl hrănea cu iarba - şi, văzând pierzarea sa şi pomenind păcatele sale pe care le făcuse înainte, a strigat , din lanţuri către Tine. Dumnezeu Făcătorul, şi prin nădejde a fost scos de acolo în chip prea slăvit: aşijderea şi eu toate răutăţile le-am făcut în viaţa mea şi nevrednic m-am făcut de mila Ta - şi cum voi căuta spre înălţime, către Tine? Cum mă voi arăta feţei Tale după ce am sfâşiat haina cea dintâi, ţesută mie de Dumnezeu, şi am spurcat veşmântul trupului meu? Ci Tu curăţeşte-mă, ca un Mântuitor, şi iartă-mă, ca un Dumnezeu; caută spre smerenia mea şi nu pomeni răutăţile păcatelor pe care le-am făcut asupra sărmanului meu suflet, că nădăjduiesc spre mila Ta şi strig către Tine cu strigăt mare: Pomeneşte, Doamne, graiurile pe care le-au grăit prea curatele Tale buze: Căutaţi şi veţi găsi, cereţi şi se va da vouă, că n-am venit să chem la pocăinţă pe drepţi, ci pe păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu.

Şi acum mărturisesc asupra mea fărădelegile mele: chiar dacă aş tăcea, Tu, Doamne, cunoşti acestea - însă, Preamilostive, primeşte-mă ca pe tâlharul, ca pe vameşul, ca pe curva şi ca pe fiul risipitor, fiindcă toţi se deznădăjduiseră de aceştia, însă Tu i-ai primit şi cetăţeni ai Raiului i-ai făcut. Primeşte pocăinţa mea. a nevrednicului Tău rob.

Doamne, Iisuse Hristoase, Cela ce cu cuvântul ai curăţit pe cei leproşi, curăţeşte întinăciunea sufletului meu şi fii mie ajutător; cu puterea Crucii Tale apără-mă, şi cu Duhul Tău cel Sfânt mă întăreşte, şi întoarce-i înapoi ruşinaţi pe cei ce se luptă cu mine. Gura mea să mărturisească mulţimea milelor Tale, că ai fost mie ajutător în tot necazul şi mângâietor în ziua întristării mele. Şi acum nu lepăda rugăciunea robului Tău (numele), ci mântuieşte sufletul meu cel împătimit şi miluieşte-i pe toţi creştinii, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi cu umilinţă la Tine cădem: Tată, şi Fiule, şi Duhule Sfinte, miluieşte-ne pe noi în veci! Amin!

Rugăciune după Ceasuri

Dumnezeule Atotputemice, Doamne Fără de început, Împărate Înalte şi Prea slăvite, care stăpâneşti peste toată făptura văzută şi nevăzută, Cela ce şezi pe heruvimi

şi eşti lăudat de serafimi, Căruia se roagă îngerii şi se închină toate puterile cereşti! Ţie slujesc cinurile de Sus cu miile şi făptura de jos de Tine se cutremură cu frică; Tu eşti Dumnezeu, Singurul fără de păcat! Nu mă trece cu vederea pe mine, cela ce mă rog Ţie în acest ceas al zilei, întru care Te-ai arătat apostolilor Tăi după Înviere, fiind ei cuprinşi de întristare, şi s-a prefăcut întristarea lor întru bucurie prin arătarea prea curatei Tale mâini şi prea curatelor Tale coaste: prefă şi întristarea sufletului meu, care mă ţine acum, şi izbăveşte-mă de mâhnirea păcatului.

Nu mă trece cu vederea pe mine, Stăpâne, în ceasul acesta, întru care ai grăit lui Zaheu: S-a făcut mântuire casei tale. Sfânt eşti: dă mântuire casei sufletului meu, fiindcă am spurcat sălaşul acesta sufletesc şi nu e vrednic să primească Trupul Tău prea curat.

Ca un Bun şi de oameni Iubitor, primeşte împreună vorbirea rugii mele în ceasul acesta, întru care ai vorbit cu femeia samarineancă şi, spunând cele ascunse ale sufletului ei, ai poruncit să ceară apele vieţii.

Doamne, Dumnezeul meu! Tu ştii cele ascunse ale inimii mele: dă-mi o picătură din mila Ta, că la Tine este izvorul vieţii, stinge sufletul meu pârjolit de văpaia păcatului, potoleşte setea inimii mele şi dă-mi să trec cu bucurie ziua aceasta, întru care s-a dat miel lui Avraam în locul lui Isaac spre jertfire, închipuindu-se jun-ghierea Ta pentru lumea întreagă.

Făcătorule de bine Iisuse, Mielul lui Dumnezeu! Caută spre smerenia mea, şi îndreptează rugăciunea robului Tău (numele), şi primeşte din gură păcătoasă jertfa aceasta cuvântătoare, că deşi sunt necurat şi spurcat cu totul, în milostivirea Ta am nădăjduit, fiindcă n-ai lepădat cei doi oboli ai văduvei, ci mai mult decât toate celelalte jertfe i-ai lăudat, şi pe vameşul care se ruga suspinând l-ai îndreptăţit. Nu mă urgisi nici pe mine, cela ce cer iertarea greşalelor, ci ca pe tâlhar şi ca pe fiul risipitor miluieşte-l pe cel ce se pocăieşte pentru greşalele sale, că bine eşti cuvântat împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Bine Te cuvântez, Doamne, Dumnezeul meu, şi laudă nevrednică aduc Ţie din buze spurcate şi din inimă necurată. Prea slăvesc numele Tău cel sfânt, că pentru mine, păcătosul, pururea Te îngrijeşti şi îndelung rabzi aşteptând pocăinţa mea, iar eu mereu Te mânii călcând poruncile Tale dumnezeieşti - şi ce voi grăi înaintea slavei Tale, Doamne? Că Tu ştii nebunia mea şi păcatele mele nu s-au ascuns de

Tine. Nici acum nu mă lepăda de la faţa Ta pe mine, cel ce am buze necurate şi cutez a slavoslovi dumnezeirea Ta şi a aduce prinosul acestei rugăciuni de seară Ţie, Celui pe care suflarea toată şi toată făptura Te slăvesc cu frică multă, că de la Tine este toată darea cea bună.

Doamne, Dumnezeule, Cela ce ridici păcatele lumii întregi! Şterge şi fărădelegile mele nenumărate şi negrăite, ale celui ce am ajuns în ceasul din urmă al zilei acesteia, m-am trezit din deşertăciune şi caut ajutorul şi ocrotirea Ta, că iubirea Ta de oameni este nebiruită. Cela ce ai primit pe cel venit în ceasul al unsprezecelea şi deopotrivă 1-ai făcut cu cei ce au purtat osteneala întregii zile, primeşte-mă şi pe mine, cela ce nu doar această zi în lenevie am irosit, ci toată vremea vieţii mele zadarnic am cheltuit-o şi niciodată n-am făcut lucruri duhovniceşti.

Nu mă osândi, Stăpâne, că pe cei ce au fost chemaţi la cina Ta şi s-au lepădat din pricina învârtoşării inimii lor, ci află-mă pe mine, cela ce rătăcesc pe la răspântiile vieţii şi caut cina Ta cea hrănitoare de suflet, că, iată, şi ziua s-a plecat de acum, şi soarele întâmpină ceasul serii, şi înţelepţii îşi gătesc candelele pentru că atunci când vei veni în miez de noapte să-i iei cu Tine în cămara cereştii Împărăţii, căreia părtaş fă-mă şi pe mine, nepomenind mulţimea păcatelor mele, ci miluindu-mă cu mila Ta cea obişnuită.

Nu mă lăsa să adorm spre moarte, ci întăreşte mădularele trupului meu, pe care le-am slăbănogit cu păcatele. Întăreşte sufletul meu cel clătinat de tulburare, şi depărtează de la inima mea gândurile spurcate, şi luminează-mi mintea, care s-a întunecat cu pofta cea rea, că şi rugăciuni de noapte să înalţ Ţie, Doamne Iisuse Hristoase! Pleacă urechea Ta spre ruga mea şi iartă toate păcatele mele. Sfârşit bun dăruieşte-mi, şi aşa slobozeşte-mă din trupul meu, şi înger de pace dă-mi, care să mă izbăvească de stăpânitorii văzduhului, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi ale sfintelor puteri cereşti, ale lui Mihail şi Gavriil, Uriil şi Rafail şi ale tuturor sfinţilor Tăi, care din veac bine au plăcut Ţie, că bine eşti cuvântat întotdeauna, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, în vecii cei nesfârşiţi. Amin!

Rugăciune după Vecernie, către îngeri

Ca cei ce staţi prea luminat înaintea Luminii celei dintâi, luminători cu chip de foc, luminaţi-mă cu rugăciunile voastre pe mine, care petrec în întunericul păcatului, ca ceia ce primiţi prea îmbelşugat strălucirea Dumnezeirii Celei în Trei Sori! Iată, înaintea voastră am stătut acum, alungând somnul cel greu: nu arătaţi deşartă nădejdea mea.

Puterilor îngereşti cereşti! Văzând smerenia sufletului meu, cu milostivire primiţi rugăciunea mea. Nu am virtute să adaug la aceasta, că nechibzuit fiind te depărtezi de virtute, suflete. Mă bucur grijind de trup, ce va să se prefacă în ţărână. Cinstit cu chipul Ziditorului, am îndrăgit viaţa dobitocească şi m-am împărtăşit de starea necuvântătoare, pornirilor supunându-mă. Venit-a sfârşitul vieţii mele, şi de răutăţi nu m-am lepădat. Pentru aceasta, căzând, mă rog vouă, mulţime a arhanghelilor netrupeşti şi cinuri îngereşti: izbăviţi-mă de focul gheenei, rugaţi-vă să mă înfrânez de la patimi! Puterilor, sfinte cinuri, supuneţi-mă legilor dumnezeieşti! Puteri de Sus, faceţi-mă puternic împotriva vrăjmaşului văzut şi a celui nevăzut! Cu rugăciunile voastre plăcut faceţi-mă acum Ziditorului, că vrea pocăinţa oamenilor, pentru care S-a înomenit întrupându-Se.

Cu ceata celor ce s-au mântuit număraţi-mă, Mihaile şi Gavriile, mai-marilor voievozi ai îngerilor: de văpaia ce nu se stinge mă izbăviţi! Începătoriilor şi stăpâniilor şi domniilor netrupeşti, nu mă lepădaţi pe mine, nevrednicul: la voi am alergat, ticălosul de mine, ca la unii ce sunteţi apărători. Izbăviţi-mă de munci, că pe voi v-am câştigat solitori şi mijlocitori către Dumnezeu, arhanghelilor! Pentru aceasta, slavă se cuvine Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciuni pentru ziua de Luni

Rugăciune după Utrenie

La voi, ca la nişte apărători şi păzitori ai vieţii mele, eu, ticălosul şi mult greşitul (numele), cad rugându-mă şi cerând de la mila voastră, văzătorilor ai măririi dumnezeieşti, Sfinţilor îngeri, care cu cutremur înconjuraţi cinstitul tron al Preasfintei Treimi şi sunteţi luminaţi de strălucirea cea negrăită a slavei dumnezeieşti! Rugaţi pe Atotmilostivul şi Atotînduratul şi de oameni Iubitorul Dumnezeu să mă izbăvească de tot răul care se abate asupra mea.

Mihaile, sfinte mai-mare voievod, întâiule închinător al Sfintei Treimi, asupra-veghetorul şi păzitorul neamului omenesc, care luminezi cu minunile lumea! Dă-mi şi mie a săvârşi în chip plăcut lui Dumnezeu petrecerea zilei, neispitit de gânduri rele şi de fapte viclene; deschide urechile auzului meu ca să aud şi să pricep cuvintele cele bune şi de suflet folositoare ale lui Dumnezeu şi să văd cu ochii lăuntrici, că încă sunt cuprins de bezna păcatului în care, petrecând în toate zilele vieţii mele, L-am mâniat pe Bunul şi Cel fără de răutate şi îndelung-răbdătorul Făcător şi Stăpân al meu, căruia stând înainte cu frică, puteri cereşti, şi înălţându-I cântare, rugaţi-vă pentru mine, cela ce în tot ceasul păcătuiesc, ca să nu mă mănânce pe mine sabia iuţimii Domnului, că fărădelegile mele foarte au covârşit capul meu, ca o sarcină grea apăsat-au grumazul meu. Şi încă voi pomeni vremea cea trecută a vieţii mele, că mă ştiu călcător de lege, pricepând că mai mult decât orice om am făcut cele rele şi necuvioase şi neplăcute lui Dumnezeu, şi mă tern ca nu cândva foc, din cer pogorându-se, să mă ardă ori să mă înghită de viu prăpastia cea mai dedesubt - dar ştiind îndelungă răbdarea şi adâncul iubirii de oameni dumnezeieşti, nu deznădăjduiesc de sine-mi, că nu trimite caznă după vrednicie, ci aşteaptă pocăinţa mea.

Sfinte Gavriile, mijlocitorule al bucuriei şi binevestitorule al mântuirii, preschimbătorule al necazului şi pierzătorule a tot răul! Fii mie ajutător în ceasul când voi fi biruit de patimă, cercetează-mă cu sfânta ta cercetare, luminează-mi sufletul întunecat de păcate multe, întăreşte-mă să fac faptele cele bune! Strig către tine cu strigăt mare şi rugându-mă cad la tine: nu mă trece cu vederea pe mine, robul tău, ci degrab sârguieşte-te ca să nu mă ajungă sfârşitul, ca moartea să nu apuce înainte şi să răpească ticălosul meu suflet, care încă pătimeşte în obiceiurile cele spurcate, şi să mă iei nepregătit din această viaţă, şi să mă duci fără de răspuns înaintea Celui ce judecă după faptele fiecăruia, ci, ca cela ce ai către Dumnezeu îndrăznire a te ruga pentru toţi, cere să mi se ierte şi mie greşalele!

Sfinte Uriile, vezi necazul meu şi războiul vrăjmaşului, de care sunt pururea biruit! Te chem în ajutor:grăbeşte să mă ocroteşti, ca să se trezească mintea mea din somnul păcatului, că mă mir cum sunt furat de poftele trupeşti, şi petrec în fapte pe care le urăsc, şi cele necuvioase cugetând mă aflu parcă rupând cu mâinile harul lui Dumnezeu, care aşteaptă să mă întorc. Vai mie, că nu am temelie trainică pocăinţei! Şi cine va da ochilor mei lacrimi ca să plâng pentru sine-mi către Milostivul Dumnezeu, ca să trimită mila Sa şi să mă smulgă din marea vieţii, care se învolburează de valurile păcatului, în care cufundat fiind nu primesc să fiu oblojit şi tămăduit prin grabnică pocăinţă? Ştiu legăturile mele şi nu voiesc să mă dezleg de ele, împiedicat fiind de a trupului slăbiciune.

Sfinte Rafaile, îndeamnă o legiune de Sfinţi îngeri să se roage Stăpânului şi Domnului pentru săracul şi smeritul meu suflet, care se căieşte pentru răutăţile săvârşite înainte, ca nu cândva să nu apuc seara şi să se bucure de mine vrăjmaşul meu, zicând: „Iată, omul deşertăciunii s-a asemănat şi zilele lui ca iarba au trecut", că stricăcioasă şi degrab pieritoare e firea mea.

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu, căzând mă rog Ţie: caută spre mine şi mă miluieşte, scoate sufletul meu din temniţele fărădelegii înainte să plec de aici şi să vin la judecata înfricoşătoare.

Primeşte, Doamne, pe cei ce se roagă pentru noi: sfinţii îngeri şi arhangheli, heruvimii şi serafimii, puterile şi stăpâniile, tronurile şi domniile, începătoriile cele înalte Te roagă pentru lumea întreagă. Pentru rugăciunile lor şi ale prea curatei Maicii Tale, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea, izbăveşte-mă de ruşine, şi de întunericul cel mai dinafară, şi de viermele cel otrăvit care nu adoarme, şi de văpaia ce nu se stinge, că Tu eşti Mielul lui Dumnezeu, Cela ce ridici păcatele întregii lumi, care Te-ai răstignit pe Cruce pentru a noastră mântuire şi Te-ai adus ca jertfă pentru noi, păcătoşii.

Ia aminte la rugăciunea mea şi trimite înger sfânt, păzitor sufletului şi trupului, ca de acesta fiind povăţuit, să mă izbăvesc de toţi vrăjmaşii cei văzuţi şi cei nevăzuţi şi să mă învrednicesc a primi slava Ta dimpreună cu toţi cei ce bine au plăcut Ţie din veac, că Tu eşti Dumnezeul nostru, şi la Tine alerg, şi la Tine nădăjduiesc. Că de am şi greşit cu mult mai mult decât toţi oamenii, de Tine nu m-am lepădat, nici nu am ridicat mâinile mele spre dumnezeu străin, ci Ţie mă rog, Doamne Iisuse Hristoase, şi pe Tine bine Te cuvântez, şi Ţie mă închin, Dumnezeului Celui Unuia în Treime, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Ceasuri

La Tine, Atotţiitorule, Preasfântule Împărate, căzând mă rog şi chinuindu-mă cu sufletul milă cer! Mâinile Tale m-au făcut şi viaţă mi-ai dăruit, iar vrăjmaşul uneltitor, năvălind cu neruşinare asupra mea, a scrâşnit asupra mea dinţii săi şi cu săgeata nelegiuită m-a săgetat, cu sabia păcatului m-a lovit: mult s-a luptat cu mine, şi m-a răpus. Căzut-am în laţurile păcatului ca o fiară spre vânare, şi m-a vânat. Simţit-am rana nevindecată, căutat-am pe pământ doctor, şi n-am aflat, ci spre Tine înalţ din suflet graiuri de rugăciune: Stăpâne Doamne, Făcătorule al tuturor, Dumnezeule, Părinte, Cârmuitorule al sufletelor noastre! Greşit-am la cer şi înaintea Ta: să nu trimiţi mânia cuvenită faptelor mele, ca să nu fiu ca un veşmânt mâncat de molie sau ca un fier ros de rugină, că iată, fărădelegile mele au căzut asupra mea, şi păcatele mele au acoperit capul meu, şi s-a făcut mie miezul zilei ca miezul nopţii.

Înainte de a mânca mi-a venit suspin, şi toată viaţa mea a fost răpită de întristare, şi frică s-a sălăşluit în inima mea, că socoteală mi-ai cerut pentru fărădelegea mea şi toate păcatele mele le-ai cercetat, adus-ai asupra mea ispită şi mânie mare ai pus asupra mea, şi pentru aceasta nu pot să mă arăt înaintea Ta, nici să ridic mâinile mele spre înălţime, însă rugându-mă fără contenire cer izbăvire în toată ziua, că am în ceruri Martor credincios: pe Fiul Tău Cel Unul-Născut, Domnul nostru Iisus Hristos, pe care L-ai trimis să-i mântuiască pe păcătoşi, că El a zis: Cereţi, şi se va da vouă. Doamne, Dumnezeul meu! Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea. Adu-Ţi aminte, Doamne, că ţărână sunt; măsurată e viaţa mea, număraţi sunt anii mei şi socotite îmi sunt lunile. La jumătatea zilelor mele nu mă pierde, ca să nu mă întorc în ţărâna întunericului celui veşnic, unde nu este lumină, nici viaţa veşnică oamenilor. Să nu soarbă gheena sângele meu, ci dă-mi mie vreme de pocăinţă, că nu ceri moartea păcătosului, că Milostiv eşti şi de oameni Iubitor, având adânc mare de îndurări şi aflându-Te aproape de păcătoşi, împlinind robilor Tăi cererile cele cuviincioase.

Făcătorule de bine Iisuse, strălucirea Tatălui, Lumina neapropiată! Luminează ochii mei cei întunecaţi şi dăruieşte-mi iertarea păcatelor mele multe, pentru rugăciunile cereştilor Tale puteri, ale îngerilor, arhanghelilor, începătoriilor, tronurilor şi domniilor, heruvimilor, serafimilor şi prea curatei Tale Maici, Doamnei noastre de Dumnezeu Născătoarei, şi ale tuturor sfinţilor Tăi, cu ale căror soliri miluieşte-mă, Tată, şi Fiule, şi Duhule Sfinte, că Tu eşti Dumnezeul meu şi eu sunt robul Tău, de la Tine milă cer totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Stăpâne Doamne, Făcătorule a toată făptura văzută şi nevăzută, Dumnezeule al puterilor, Ziditorule al veacurilor, care ai făcut vremurile şi anii, care ai pus măsură zilei şi nopţii cu ceasurile, care ai despărţit lumina de întuneric şi ai văzut că este bună, care m-ai învrednicit şi pe mine, smeritul, să ajung în ceasul cel de pe urmă al zilei acesteia, întru care slujbă de seară Îţi aduc Ţie! Îndreptează rugăciunea mea ca pe o tămâie înaintea Ta; întăreşte picioarele mele întru poruncile Tale şi sfinţeşte înălţarea mâinilor mele; curăţeşte gura mea cu curăţia cuvintelor Tale şi pune frica Ta în inima mea; acoperă sufletul meu cu umbra Duhului celui Sfânt; întăreşte mădularele mele, ce se pornesc spre rău, şi nu mă lăsa lipsit de ocrotirea Ta, că Tu ştii neputinţa firii mele, că mai slab decât pânza de păianjen mă aflu când încerc să fac placul Tău.

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Preabunule Doamne, ajută ticăloşiei mele!

Cel ce ai zis cu bine grăitoarele Tale buze: Cheamă-Mă, şi te voi izbăvi şi acum chem şi strig fără încetare: nu mă da pe mine doririi şarpelui, ca să nu fiu părtaş pierzării, ca să nu se întoarcă buzele mele de la slavoslovirea Ta şi să nu mă fac bucurie vrăjmaşului, să nu se laude asupra mea grăind: „Unde e Dumnezeul tău?" Tu eşti Dumnezeul meu. Cela ce ai adâncul iubirii de oameni şi nu Te desparţi niciodată de robii Tăi, ci dăruieşti cererile celor ce Te iubesc: primeşte ruga mea din ceasul acesta, ca în toată ziua şi toată noaptea să aduc Ţie prinosul laudei, căindu-mă pentru zilele trecute ale vieţii mele, în care m-am asemănat dobitoacelor necuvântătoare prin îmbuibare şi prin beţie şi prin toate poftele necurate, prin care m-am depărtat de Tine.

Zidirea mâinilor Tale fiind şi făptura Ta, m-am făcut rob vrăjmaşului, care până acum mă fură cu uneltirile sale, voind a mă îneca în adâncul păcatului. Grăbeşte de mă întâmpină şi zi sufletului meu: „Mântuirea ta sunt Eu!"

Să mărturisească gura mea mulţimea milei Tale, că m-a miluit şi m-a mântuit pe mine, păcătosul, şi voi lăuda numele Tău în veci. Şi aşa mă slobozeşte din trupul meu, înconjurând cu îngeri spre ocrotire sufletul meu, ca să-l petreacă neispitit de vameşii cei răi care stau la porţile cerului, ca şi părţii Tale celei de-a dreapta părtaş să fiu dimpreună cu toţi cei ce bine au plăcut înaintea Ta, pentru rugăciunile prea curatei Născătoare de Dumnezeu şi Sfântului proroc, Înainte-mergătorului şi Botezătorului Tău Ioan, şi ale tuturor sfinţilor, că bine eşti cuvântat şi proslăvit dimpreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie, către Sfântul Mergător înainte

Din vieţuirea cea deşartă ieşind, la tine alerg, robul Tău (numele) şi cer de la mila Ta: nu mă trece cu vederea, prorocule şi mergătorule Înainte, pe mine, spurcatul. Mâinile mele tind: nu mă lepăda pe mine, spurcatul, ci cu lină milostivire şi cu iubire de oameni caută către mine, că iată, cu dulceţile m-am spurcat, şi am ascultat de îndemnurile vrăjmaşului, şi n-am ascultat de glasul Dumnezeului meu, chipul frumuseţii dumnezeieşti 1-am întunecat şi am stârnit ţărâna împotriva lui.

Pentru aceasta mă rog ţie, mergătorule Înainte: fii mie rugător cald către Hristos, Mântuitorul şi Ziditorul, arată umilitele mele rugăciuni a fi roade vrednice de pocăinţă, primeşte mica mea suspinare şi îndreptează înălţarea mâinilor mele; în Ziua Judecăţii mă izbăveşte şi pe Judecător înduplecă-L spre milostivire, că pe tine te am ocrotitor şi te rog ca pe ajutorul şi nădejdea mea către Dumnezeu: tinde-mi mie, robului tău, mâna cu care ai botezat pe Hristos, Dumnezeul meu!

Mă spăimântez şi mă cutremur de judecata ce va să fie, dar sub milostivirea ta alerg şi către tine tind ochii mei: nu mă lepăda pe mine, robul tău, mergătorule înainte! Cu rugăciunile tale cele de toată noaptea izbăveşte-mă pururea de păcatele cele rele care mă ţin, fă-mă să aduc laudă, priveghind cu cântări, lui Hristos, pe care L-ai botezat, Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciuni pentru ziua de Marţi

Rugăciune după Utrenie

Botezătorule al lui Hristos, propovăduitorule al pocăinţei! Nu mă trece cu vederea pe mine, cel ce mă pocăiesc, ci, alăturându-te cereştilor puteri, roagă-te Stăpânului pentru mine, nevrednicul robul tău (numele), cel schilav şi neputincios, care cad în necazuri multe, istovit de gândurile înviforate ale minţii mele. Că iată, stau înainte fiind pârât de faptele mele negre, cu multe poveri fiind acoperit, pustiit de patimile vieţii, şi zac în noroiul faptelor mele, stăpânit de tulburare, fără să am sprijin din vreo parte, acoperind bubele sufletului meu cu zdrenţele de ruşine ale păcatului, rătăcit de la calea dreaptă care duce în viaţă, abătut pe cărarea fărădelegii, din toate părţile strâmtorat de gândurile minţii mele. Întorsu-m-am la patimă când m-a străpuns pe mine spinul păcatului, de conştiinţă fiind osândit şi de toţi oamenii defăimat. În trândăvire săvârşind toate zilele vieţii mele având orbiţi ochii inimii, mi-am spurcat haina sufletului şi tot trupul meu cu răutatea 1-am întinat.

Curviei celei fără de cuviinţă i-am deschis uşile simţurilor; din tinereţe şi până acum fără frâu am făcut toate relele, şi mă tem că voi fi tăiat ca smochinul neroditor când va veni securea morţii şi mă va da spre mistuirea focului care nu se stinge, de care se cutremură şi satana şi din care nu poate să scoată nimeni.

Vai mie! Suflete, pricepe şi vezi îndelunga răbdarea lui Dumnezeu, că nu voieşte moartea păcătosului! Vai mie, ce am dobândit în vremea trecută a vieţii mele! Că nu este, de la începutul lumii şi până acum, nici un păcătos pe care să nu-1 fi întrecut cu greşalele, că eu sunt peşteră a tuturor faptelor celor rele, neavând nicidecum sfârşit obiceiului păcătos.

Pironită e mintea mea de lucrurile pământeşti, şi ce să fac nu ştiu, nici de cine să mă apropii ca să se mântuiască sufletul meu, fără numai de tine, Ioane, mergătorule înainte, că te ştiu mai mare decât toţi, că tu te-ai învrednicit să te atingi de creştetul prea curatului Miel al lui Dumnezeu, Celui ce ridică păcatele lumii întregi, pe care roagă-L pentru săracul şi smeritul meu suflet, că măcar de acum, din ceasul al unsprezecelea, purtând jugul lui Hristos, să primesc şi plata cea bună din mâna Domnului, ca nu cândva să mă ajungă seara, să nu mai răsară soarele şi să mă cuprindă noaptea cea de spaimă şi înfiorare şi întunericul cel adânc; ca nu cândva să rămân în afara uşilor sfintei cămări de nuntă, bătând fără nici un spor, având candela stinsă prin trândăvire şi lenevire, şi atunci să se arate deşartă nădejdea mea.

Când toată făptura se va înfăţişa judecăţii lui Hristos, unde se vor arăta faptele fiecăruia fără cercetare şi iscodire, atunci îngerii vor sta înainte cu frică, tunetele se vor teme, fulgerul se va cutremura, pământul se va clătina, foc sălbatic se va revărsa, nimicindu-i pe cei nelegiuiţi, dintre care cel dintâi sunt eu. Atunci drepţii se vor bucura, cuvioşii se vor veseli, feciorelnicii se vor mări, mucenicii se vor încununa, apostolii în nori vor fi rapid, prorocii se vor proslăvi şi toţi sfinţii se vor odihni de ostenelile cu care au pătimit pentru Hristos în veacul cel de acum: dar ce voi face eu, ticălosul, că în plăceri am săvârşit toate zilele vieţii mele şi în cugetări spurcate am petrecut anii mei? Moartea aştept de acum, şi neavând vreodată durere în inimă pentru păcate, muncă veşnică mi-am agonisit şi pentru cerească Împărăţie nu m-am grijit.

Propovăduitorule al lui Hristos, cinstite Mergătorule înainte, cel din urmă între proroci, întâiule între mucenici, pe mine, povăţuitorule al postitorilor şi învăţătorule al curăţiei, prietene de aproape al lui Hristos, nu mă trece cu vederea! Pe tine te rog şi la tine cad: nu mă lepăda de la ocrotirea ta, ci ridică-mă pe mine, sărmanul, cel căzut cu păcate multe! Înnoieşte sufletul meu prin pocăinţă, care este al doilea botez, că tu eşti începător amândorura: prin botez speli păcatele strămoşeşti şi prin pocăinţă curăţeşti întinarea sufletului. Curăţeşte-mă pe mine, păcătosul: buzele nevrednice strigă către tine şi sufletul cel spurcat se roagă, inima necurată suspină din adânc. Tinde dreapta ta prea curată, smulge-mă din mâinile vrăjmaşilor mei, ca nu cândva viclenii draci să-mi oprească sufletul după despărţirea de trup şi să nu zică: „Aceasta este ziua pe care am aşteptat-o!"

Doamne al meu, Iisuse Hristoase! Pentru rugăciunile Sfântului Ioan, Botezătorului Tău, nu mă da dracilor, ca să nu se bucure şi să se laude, zicând: iată, ai ajuns în mâinile noastre!" Iubitorule de oameni, Împărate Atotputernice! Stinge ameninţarea lor şi doboară trufia lor semeaţă, că ştiu, Doamne, mulţimea păcatelor mele, că nu au număr, însă nădăjduiesc în marea îndurărilor Tale, mă întorc ca fiul risipitor: primeşte-mă ca pe unul dintre argaţii Tăi.

Te rog ca hananeeanca: să mă satur şi eu, ca un câine, din fărâmiturile care cad de la masa Ta cea sfântă.

Doamne al nostru, Iisuse Hristoase! Ca leprosul strig: „Dacă voieşti, poţi să mă curăţeşti!"

Nu zic ca slăbănogul: „Doamne, nu am om!", că Tu eşti Fiul Omenesc, care pentru mine Te-ai îmbrăcat cu trup şi neputinţa firii noastre ai purtat, care pe cea cu cur-

gere de sânge prin atingerea hainei Tale ai curăţit-o, care şi pe tâlharul ce într-un singur ceas s-a mărturisit 1-ai primit şi părtaş al Raiului 1-ai făcut.

Tu, Doamne, Dumnezeul men, primeşte acum mărturisirea mea, dă-mi să trec această din urmă zi aşa cum Îţi place Ţie. Nu e în mine parte întreagă, pentru că am căzut, ca în nişte mâini de tâlhari, în păcate nefireşti, care, dezbrăcându-mă de dumnezeiască porunca Ta, mi-au lăsat ca pe nişte răni conştiinţa ruşinoaselor mele fapte şi m-au lepădat mort pe jumătate, ţinut de deznădejde. Tu însă, Doamne al meu, Iisuse Hristoase, precum samarineanul, ia-mă pe dobitocul Tău şi du-mă în casa de oaspeţi - în Sfânta Ta Biserică, în care se dă vindecare celor bolnavi de păcate. Tu, ca o gazdă şi ca un doctor, îngrijeşte-mă, varsă asupra mea mila Ta, şi nimiceşte necurăţia păcatelor mele multe, şi dă tămăduire sufletului meu, ca să se arate mila Ta şi asupra mea.

Primeşte-i pe cinstitul Înainte-mergător şi Botezător al Tău Ioan şi pe Maica Ta prea curată, Stăpâna noastră Născătoare de Dumnezeu. Mântuieşte-mă pe mine, păcătosul robul Tău (numele), care mă pocăiesc de greşalele mele, că Tu eşti Dumnezeul celor care se pocăiesc şi în Tine, Mântuitorul nostru, ne-am pus nădejdea, slăvind prea sfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Ceasuri

Cela ce eşti Dumnezeu prin fire şi Tată prin milostivire, Părinte şi Făcătorule a toată făptura, nădejdea tuturor marginilor pământului! Sărac şi sărman sunt eu: chem numele Tău minunat şi sfânt şi cer milă de la Tine, Tată, Fiule şi Duhule Sfinte! Tu eşti Dumnezeu Unul Fără de păcat, având stăpânire asupra vieţii şi asupra morţii: izbăveşte-mă de toată săgeata ce zboară ziua, de întâmplare şi de diavolul de amiazăzi, pentru că au stătut, şi m-au privit, şi au năvălit asupra mea fără milă; cugetat-au să mă despartă de mântuirea mea, îmbolditu-m-au în toate zilele cu boldul necurăţiei, încât am simţit în ticălosul meu suflet otrava ucigătoare. Zilele mele ca umbra au trecut de mulţimea fărădelegilor mele, abătutu-m-am de la calea dreaptă; lipsit am fost de roada lucrării duhovniceşti; ţarina inimii mele am părăginit-o cu mărăcini; cu somnul lenevirii fără cunoştinţă am adormit; dezbrăcat am fost de haina duhovnicească; vrăjmaşii mei au sfătuit asupra mea sfat rău, şi în necazul meu Te-am chemat pe Tine ca un rob ce se teme de domnul său, de dimineaţă m-am rugat ca un năimit care aşteaptă plata sa.

Auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, în ziua mâhnirii mele, şi primeşte glasul rugăciunii mele când mă rog Ţie, că iată, cu frică stau înaintea Ta şi rugăciuni de mărt-

urisire aduc Ţie, că nu poate înceta sufletul meu cerând a se hrăni cu cuvintele Tale, că dulci sunt gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea buzelor mele. Nu Te îngreţoşa de suspinul meu, că necurat şi spurcat fiind cutez a chema numele Tău cel sfânt. Nimeni dintre cei născuţi din femeie nu este lipsit de întinăciune, şi toată dreptatea omenească e ca noroiul împuţit, dar nădăjduind în iubirea Ta de oameni cer mântuire: Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine, păcătosul, nimiceşte putrejunea sufletului meu, risipeşte povara păcatelor mele, izbăveşte-mă de partea vicleanului şi părtaş mă fă Împărăţiei Tale, Hristoase, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, şi ale Sfântului proroc şi înainte mergător şi Botezător Ioan şi ale tuturor sfinţilor Tăi, că bine eşti cuvântat dimpreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Sub ocrotirea ta şi la ajutorul tău cel tare alerg acum, prea curată Doamnă, Fecioară de Dumnezeu Născătoare! Afară de tine nu am scăpare, ticălosul de mine, că sunt cu totul întinat şi n-am păzit poruncile Fiului tău şi Dumnezeului meu, drept care nici la cer nu cutez să-mi ridic privirile, căci cu răutatea tot trupul mi 1-am rănit, şi nici mâinile, că sunt pline de lăcomie, nici să deschid buzele mele spre rugăciune, că le-a lipit grăirea de rău, iar suspinare nu este întru mine din pricina nesimţirii. Inima mi-am îngreunat-o cu multă mâncare şi tot trupul meu a slăbit de lenevire; picioarele mi le-am poticnit de piatra iubirii plăcerilor, urechile mi le-am deschis spre auzirea laudelor de scurtă vreme; faţa mea am târât-o prin noroiul neruşinării, şi putoarea faptelor celor rele nările mele au mirosit, şi m-am făcut cu totul ca un pom neroditor şi ca o casă pustie, pe care toţi cugetă să o surpe, iar cel ce pradă sufletul meu se ascunde aşteptând vremea potrivită, că mă vede neînconjurat cu rugăciuni şi se sârguieşte a răpi puţina avere a credinţei mele. Că nu am arma postului, şi de aceea potrivnicul diavol, legându-mă ca pe un robit cu lanţurile păcatului, mă sileşte să fac voia sa. Ce să fac nu ştiu, că Dumnezeu m-a făcut de sine stăpânitor, dar eu m-am dat de voie rob dracului; înmulţitu-s-au fărădelegile mele şi nu este număr nedreptăţilor mele, tuturor răutăţilor pe care le-am săvârşit din tinereţile mele şi până acum.

La cine voi alerga cerând izbăvire, şi cine se va ruga pentru mine lui Dumnezeu? Tu însă, Stăpâna mea, de Dumnezeu Născătoare, apărătoarea tuturor creştinilor, nu mă lăsa lipsit de ajutorul tău, că la tine am alergat cerând izbăvire; pleacă urechea ta spre ruga mea, fii mie, Doamnă, mijlocitoare către Fiul tău şi Dumnezeul meu, ca să nu mă osândească la întunericul cel mai dinafară. Pleacă-te spre mine, Milostivă Doamnă, roagă-te, Fecioară Stăpână, să nu fiu dat îngerului nemilostiv;

de la tine cer milă, că toate le poţi câte le voieşti: izbăveşte-mă înainte de moarte de partea celui viclean, de toată întristarea, şi răutatea, şi zavistia, şi ura, şi necazul, şi de gândurile spurcate, şi de toată neputinţa, că tu eşti ridicarea celor căzuţi, nădejdea celor deznădăjduiţi, ajutătoarea celor obijduiţi, mângâierea celor întristaţi şi lauda drepţilor, mântuirea păcătoşilor, acoperământul a toată lumea.

Pentru aceasta şi eu, Doamnă Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, în tine nădăjduind, înalţ ţie rugă în această seară, pe care primeşte-o, Milostivo, şi risipeşte povara păcatelor mele, şi păzeşte-mă cu milostivirea ta; acoperă-mă cu ocrotirea ta, călăuzeşte viaţa mea ferind-o de năpaste şi părtaş mă fă bucuriei tuturor sfinţilor, cu harul şi cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului tău, Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, dimpreună cu Părintele Lui Cel fără de început şi cu Preasfântul, Bunul şi de viaţă Făcătorul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Bună Maică a Bunului Împărat! O, caută spre robul tău cu milostivire, şi tinde-mi mână de ajutor, şi scoate-mă din patimi pe mine, cel pătimaş. Cu lacrimi tânguindu-mă strig ţie, de oameni iubitoare: ia aminte şi mântuieşte-mă! Nu cutez a ridica ochii mei, că sunt cu totul în păcate.

Milostivă Doamnă, Maică lui Dumnezeu, care ai născut pe Cel ce învie morţii, din omorârea cea rea ridică-mă, că tu ai stăpânire peste toată izbăvirea. Slobozeşte-mă de chinul celor răi, dă-mi mie pavăza puterii tale. Săgeta-tu-m-a săgeata vrăjmaşului: dă-mi să primesc iertarea greşalelor celor rele. La bunătatea ta alerg: pe mine, ticălosul, ce zac ca mort, din patimi ridică-mă. Am dispreţuit cuvintele cele bune ale Fiului tău, care S-a pogorât în lume pentru mântuirea oamenilor. Să nu biruiască mulţimea răutăţilor mele mulţimea bunătăţilor tale, Buno!

M-a cuprins noaptea adâncă a patimilor: tu însă luminează-mă cu lumina ta, fă-mă străin de patimi, Fecioară, şi apropiat numai de Fiul Tău. Nu am nădăjduit altundeva, prea lăudată, fără numai la tine, nădejde stăpânitoare. Înconjuratu-m-au ape şi s-au suit până la sufletul meu, şi m-am împiedicat de gândurile spurcate; cu lenevire privesc răutăţile mele. Mă bucur şi nădăjduiesc spre tine, curată, că pe tine te am drept ocrotire şi curăţire.

La tine alerg, Maica lui Dumnezeu! Sărac şi sărman sunt eu: păzeşte-mă cu mulţimea îndurărilor tale. Zdrobeşte-1 pe vrăjmaşul cel mândru, care voieşte pururea să mă înghită; luminează ochii înţelegerii mele, dimpreună cu toată mintea, ca să

cânte ţie împreună-glăsuitor. Bucură-te, strig ţie ca Gavriil! Înnoieşte asupra mea bucuria ta: cânt şi te laud pe tine, ajutătoare, de Dumnezeu Născătoare şi zid nesurpat, ca pe mijlocitoarea cea bine plăcută lui Dumnezeu: primeşte rugăciunile noastre şi du-le la El, Celui căruia se cuvine închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciuni pentru ziua de Miercuri

Rugăciune după Utrenie

Doamna mea, de Dumnezeu Născătoare! Milostiveşte-te spre mine, cela ce mult am păcătuit şi am călcat cu mintea cea de sine stăpânitoare poruncile Fiului tău şi Dumnezeului meu. Nu e în mine loc curat, ci totul este spurcat. Nu astupa urechile îndurării tale, ci auzi pocăinţa mea; nu întoarce faţa ta de la ruga trândavului meu suflet; nu trece cu vederea mişcările necuratelor mele buze, ci primeşte suspinarea sărmanei mele inimi, că iată, înaintea ta stau ca un osândit: de întinăciunea păcatului sunt ţinut, trupul şi sufletul rănite îmi sunt cu totul şi sunt vrednic de toată munca. Tu însă, Fecioară, tinde-mi mâinile tale vindecătoare, pe care L-ai purtat pe Tămăduitorul şi Doctorul a toată lumea, pe Domnul nostru Iisus Hristos.

O, scăparea şi apărătoarea mea! Nu înceta a te ruga Lui pentru mine, că sufletul meu s-a umplut de răutăţi, şi pentru aceasta mă spăimântez şi mă cutremur, cu inimă înfrântă şi cu lacrimi strig: nu mă lăsa pe mine să pier până în sfârşit, că ai îndrăznire, Doamnă, ca Maică a Celui Preaînalt. Izbăveşte-mă de chinul vrăjmaşului; rupe legăturile mele; adu-mă înapoi din robia celor potrivnici, sfărâmă cursele lor, pierde amăgirea lor. Acoperă-mă cu ocrotirea ta, nădejdea tuturor marginilor pământului, Preasfântă Doamnă de Dumnezeu Născătoare, mirarea cea mare a îngerilor, propovăduirea cea înaltă a prorocilor, lauda apostolilor, întărirea cea neclintită a mucenicilor, podoaba cea aleasă a arhiereilor, stăpânirea nebiruită a dreptslăvitorilor împăraţi şi cneji, cinstita podoabă a bisericilor.

Cinului călugăresc îi eşti, Doamnă de Dumnezeu Născătoare, nădejde sfântă; postitorilor le eşti, Doamnă Împărătească, nădejde nebiruită; tuturor credincioşilor le eşti ocrotire tare şi celor ce sunt bolnavi tămăduire lesnicioasă, celor rătăciţi povăţuitoare neobosită, în necazuri grabnică ajutătoare, celor urâţi de oameni smerenie iubitoare, văduvelor şi orfanilor hrănitoare, maicilor veselie lină, fecioarelor curăţie şi laudă, pruncilor învăţătură şi înţelepţire, celor care plutesc pe mare liman neprimejduit călătorilor călătorie netrudnică, truditorilor odihnă bună, săracilor bogăţie necheltuită, celor obijduiţi acoperământ şi scăpare, celor întristaţi mângâiere necontenită.

Păcătoşilor tu le eşti, Doamnă, Maica lui Dumnezeu, apropiere de Dumnezeu; creştinilor tuturor păzitoare nemincinoasă, lumii întregi mântuire neîndoielnică.

O, Preasfântă Doamnă, Fecioară de Dumnezeu Născătoare! Tu eşti singura mea mângâiere: nu te îngreţoşa de mine, spurcatul, că la mila ta am nădăjduit; stinge în

mine focul păcatului, adapă uscăciunea mea cu roua pocăinţei, curăţeşte inima mea şi mintea de gândurile păcătoase şi dă buzelor mele grăire lină şi ochilor mei izvor de lacrimi, ca să spăl cu ele tina faptelor mele necuvioase.

Tu, Doamnă, ştii necurăţia şi spurcăciunea ticălosului meu suflet. Către tine suspin din adâncul inimii şi rugă aduc ţie din întinată gură: milostiveşte-te, Fecioară, şi mă miluieşte, caută spre ruga mea, vezi durerea săracului meu suflet. Pleacă-te, Doamnă, spre lacrimile mele, şi vezi neputinţa firii mele, şi fii mie mijlocitoare către Fiul tău şi Dumnezeul meu şi Făcătorul meu pentru mine, nevrednicul robul tău (numele). Îmblânzeşte, Doamnă, mânia Lui cu rugăciunile tale de Maică, pentru că te primeşte când te rogi pentru sufletul ticălos, apărătoare te-a arătat celor care te cheamă cu credinţă.

Eu, Doamnă, întotdeauna spre tine nădăjduiesc, nădejdea şi scăparea mea, acoperământul şi zidul meu de apărare cel nesurpat; la tine alerg cu credinţă, cerând vindecarea bubelor sufletului şi trupului, că tu ştii gândul meu înainte de a cere eu, şi ce să mai grăiesc celei ce ştie firea mea? Dacă vei voi, Doamnă, poţi să mă curăţeşti, şi în cealaltă vreme a vieţii mele fără de prihană să mă păzeşti, şi spre virtute să mă întăreşti, ca din ceasul acesta să nu mai slujesc gândurilor şi dulceţilor întinate, care mă trag în adâncul deznădăjduirii, că, slobod fiind cu voia, să slavoslovesc numele tău prea sfânt. Stăpână, povăţuirea neştiinţei mele!

Primeşte suspinarea mea şi uşurează durerea mea, opreşte viforul năpastelor mele rele, care se abat mereu asupra mea din pricina păcatelor mele, rupe zapisul fărădelegilor mele şi uşurează-mi povara păcatului; dăruieşte-mi mântuirea dorită şi învredniceşte-mă să mă bucur în pământul celor blânzi, în sălaşurile drepţilor, în viaţa veşnică, în hrana neîmpuţinată, în lumina neînserată.

O, Doamna mea! Pleacă-te spre mine, sărmanul, care mă rog ţie, că ştii cum sunt necazurile mele! Vino, ca o bună, în ajutorul meu, ca să nu pier rău pentru păcatele mele nenumărate, ci, întotdeauna fiind izbăvit de tine, să-ţi înalţ cuvintele îngereşti: bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Cer pământesc, tron de foc, Biserică însufleţită, cămară largă, Sfânt sălaş al lui Dumnezeu Celui neîncăput, făclie prea luminoasă, fulger grabnic ajutător, stea neapropiată, potir care umpli de sănătate, baie ce speli păcatele, ridicare a neamului omenesc, masă a Pâinii Vieţii, Maică a lui Hristos, Dumnezeul nostru, pe care roagă-L să mă izbăvească de munca veşnică pentru rugăciunile tale, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Ceasuri

Primeşte, Doamnă de Dumnezeu o, Născătoare, glasul rugăciunii mele, pe care ţi-1 aduc cu nevrednicie din inimă pătimaşă, că afară de tine nu cunosc alt mijlocitor către Fiul tău şi Dumnezeul şi Făcătorul meu! Că în această vieţuire deşartă am săvârşit toate faptele necuvioase şi de ruşine, pe care dacă vreau să le pomenesc mă cufund cu totul în adâncul deznădăjduirii, că ştie sufletul meu cele ce am făcut în vremea trecută a vieţii mele. Până acum cu poftele trupului m-am îmbrăcat şi toate simţurile sufletului şi trupului meu le-am spurcat. Pentru aceasta, trândăvitu-s-a întru mine duhul meu, şi se cutremură mădularele mele, şi mi se spăimântează inima, neputincioasă îmi este limba.

Nu este nici o faptă rea pe care să nu o fi făcut, ticălosul de mine: ci tu, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Marie, Maica Vieţii noastre, ajutătoarea credincioşilor, nădejdea păcătoşilor, nu trece cu vederea ruga mea, că în tine mi-am pus toată nădejdea.

Milostiveşte-te, Stăpână, nu mă lăsa să pier până în sfârşit, căci păcătos sunt foarte şi nu sunt vrednic să grăiesc mult înaintea ta, Doamnă, că îmi aduc aminte de David, care a zis: Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ. Tu, Doamnă, ştii bubele inimii mele şi boala sufletului meu! Mă mâhnesc şi mă necăjesc, de întristare sunt rănit, la Ziua Judecăţii mă gândesc şi mă vlăguiesc, fiindcă Judecătorul drept este şi nimeni nu îmi va ajuta! Pentru aceasta, fără contenire strig către tine cu lacrimi, prea curată Maică a lui Dumnezeu: roagă-L pe Hristos, Preabunul Iubitor de oameni, să nu pomenească multele mele fărădelegi, ci să mă izbăvească, Doamnă, de plânsul cel nesfârşit, şi de scrâşnirea dinţilor, şi de viermele ce nu doarme, de gheena focului, unde sunt păscute caprele cele păcătoase. Dă-mi mila ta şi mă învredniceşte de păşunea oilor celor de-a dreapta, în jurul sălaşurilor sfinţilor, în curţile Raiului, că tu eşti nădejdea săracilor şi cu umilinţă la tine cădem, cerând a primi iertarea păcatelor pentru rugăciunile tale bineplăcute lui Dumnezeu întotdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Seara şi dimineaţa şi la amiazăzi mă mărturisesc Ţie, Doamne Dumnezeule Atotţiitorule, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, pe care L-ai trimis să-i afle pe cei rătăciţi şi să-i mântuiască pe cei pierduţi, dintre care cel dintâi sunt eu, care m-am rătăcit de la calea dreaptă, ce duce întru viaţă, şi m-am abătut în hăţişurile iubirii de plăceri, m-am împotmolit în tina faptelor mele şi cu spinii fărădelegilor

sunt străpuns cu totul. Şi văzându-mă vrăjmaşul că în acestea mă trudesc, cu mari întinăciuni voieşte să înece ticălosul meu suflet, dar eu pe Tine, singurul Izbăvitor, Te rog, ajutător Te chem pe Tine, Cel milostiv şi iubitor de oameni: nu Te îngreţoşa de mine, Stăpâne, nu mă lepăda de la faţa Ta, că toate cele rele le-am făcut înaintea Ta!

Mărturisesc Ţie, Doamne, păcatele mele, pe care le-am săvârşit asupra săracului meu suflet: călcător m-am făcut tuturor poruncilor Tale, supunându-mă poftelor dobitoceşti; slujind pântecelui, mi-am umplut de răni sufletul! Şi acum, nădăjduind în îndurările Tale, aduc Ţie rugăciune de seară.

Ascultă-mă pe mine, Cela ce ai făgăduit că-i vei asculta pe cei ce Te cheamă cu credinţă! Dă-mi îngerul Tău, şi să certe toate duhurile care se luptă cu mine, şi să ruşineze pe cei ce caută sufletul meu, şi să nimicească de la inima mea toată pornirea gândului meu trupesc, iscată din poftele diavoleşti. Să fie cu mine întotdeauna, păzindu-mă, întărindu-mă spre faptele cele bune şi în toată ziua ducând rugăciunile mele Dumnezeului şi Făcătorului meu.

Tu, Preasfinte Împărate, Cela ce eşti închinat de făptura toată, Iisuse Hristoase, care-i iubeşti pe drepţi, ce nu se depărtează nicicând de Tine, iar pe păcătoşi miluieşti, care aştepţi pocăinţa şi pe toţi îi chemi la mântuire, paşii mei îndreptează-i, trupul meu pironeşte-l de frica Ta, inima mea curăţeşte-o prin dreapta credinţă, gura mea o umple de harul Tău, limba mea o astâmpără ca să cuvânteze cu smerenie, sufletul mi-1 sfinţeşte şi curăţeşte cu cercetarea Sfântului Tău Duh, gândul mi-1 îndreptează ca să nu se lipească de cele pământeşti, mintea înalţă-mi-o cu aripile cugetării la cele dumnezeieşti şi mă întocmeşte cu totul ca pe un bineplăcut al Tău; şi precum m-ai învrednicit a trece această zi, dă-mi şi odihna nopţii fără nici o visare a faptelor diavoleşti, ca şi în aşternutul meu să pomenesc numele Tău cel sfânt şi, de acesta fiind luminat, să nu mă întunec în ziua ieşirii, când se va despărţi sufletul meu de trup, ci să aflu bucurie înaintea slavei Tale, să mă primească drepţii cu veselie în viaţa veşnică, în lumina neînserată, în bucuria nepovestită, pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, şi ale Sfinţilor Tăi apostoli, luminătorii întregii lumi, şi ale sfântului nostru părinte ierarh Nicolae, şi ale tuturor sfinţilor, că bine s-a cuvântat şi s-a proslăvit numele Tău de mare cuviinţă, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Cu rugă mă înfăţişez vouă, ceată apostolească, doisprezece la număr! Primiţi suspinarea mea şi căutaţi din cer cu milostivire asupra mea, care cer mântuire. Cu rugăciunile voastre, fericiţilor, din adâncul răutăţilor ridicaţi-mă. Cei ce aţi scos întreaga lume din stricăciune, izbăviţi-mă de înşelarea diavolului. Stâlpilor credincioşi, cu poruncile lui Hristos întăriţi-mă. Luminătorilor ai Bisericii, luminaţi-mă pe mine, cel orbit de păcate; din Egiptul patimilor scoateţi-mă şi la pământul mântuirii călăuziţi-mă; ridicarea mâinilor mele primiţi, şi suspinarea inimii mele auziţi, şi rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine, apostolilor, ca milostiv şi binevoitor să fie către mine, că aşteaptă pocăinţa oamenilor, fiindcă S-a făcut om.

Sfinţilor şi slăviţilor apostoli, Petre şi Pavele, Ioane de trei ori fericite, Mateie, Marcule şi Luco dimpreună cu Filip şi cu Simon, apărătorii credincioşilor, Tomo, Vartolomeie, Andreie şi Iacove şi toţi Sfinţii apostoli, întărirea tuturor, ocrotitori şi ziduri neclintite, rugaţi-vă să mă izbăvesc de munci! Cei ce sunteţi rugători pururea slăviţi, învredniciţi-mă de milă, şi laţul păcatelor mele rupeţi-1, şi întâmpinaţi-mă în ceasul când voi sta înaintea lui Dumnezeu, căci cumplită judecată va fi acolo, toţi stând goi ca să se dea pe faţă ceea ce au lucrat.

Sfinţilor apostoli, slăviţilor dătători de lege! Degrab izbăviţi-mă şi miluiţi-mă pe mine, păcătosul, când voi sta înaintea lui Dumnezeu, Căruia se cuvine închinăciunea, slava şi lauda dimpreună cu Tatăl şi cu Duhul Cel fără de început, şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie, către Sfântul Nicolae

Ca pe un cald ajutător în nevoi te rog, Nicolae de trei ori fericite, că iată, vin la tine osândit, de multe păcate fiind rănit. În miez de noapte cad la tine rugându-mă: cu milostivire pleacă urechea ta şi ia aminte glasul rugăciunii mele, că iată, mă chinuiesc patimile mele trupeşti. Precum în vis înaintea împăratului ai stătut şi din închisoare ai izbăvit pe cei nevinovaţi, aşa şi pe mine, cel legat de patimi, mântuieşte-mă şi mă izbăveşte, rogu-te, de mult încurcatele curse ale şarpelui, că izbăveşti pe cel ce aleargă la tine de vrăjmaşii văzuţi şi de cei nevăzuţi şi dai ajutor de la Dumnezeu.

Ca un păstor milostiv răpeşte-mă de la fiara cea trufaşă, ca pe cei trei voievozi. Slujitorule al Treimii! Rugându-te Acesteia, vino şi mă ridică din adâncul greşalelor mele.

Părinte Nicolae, ocroteşte-mă în Ziua cea înfricoşătoare, şi din munci scoate-mă, şi mă slobozeşte de întunericul unde nu pătrunde lumina şi de scrâşnirea dinţilor! Să

biruiască mulţimea îndurărilor tale, ierarhe, adâncul smintelilor mele. Când mă va judeca Ziditorul, cercetând mulţimea răutăţilor mele, şi atunci să te aflu ajutător care să mă izbăvească de bântuirea vrăjmaşilor mei văzuţi şi de a celor nevăzuţi.

Ierarhe, cu rugăciunile tale tămăduieşte şi izbăveşte! Cu rugăciunile tale, părinte Nicolae, arată-mă priveghetor către Dumnezeu şi mă izbăveşte de toată uneltirea drăcească.

Hristoase Dumnezeule, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, izbăveşte-mă de chinul cel înfricoşător, că ştii greşalele mele multe: curăţeşte-le după bunătatea Ta. Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti în vecii vecilor. Amin!

Rugăciuni pentru ziua de Joi

Rugăciune către Sfinţii apostoli

La dumnezeieştii apostoli ai Stăpânului şi Domnului nostru Iisus Hristos, la ucenicii cei iubiţi ai Lui, la Petru cel cu adevărat slăvit şi la Pavel cel cu adevărat minunat, şi la toţi cei doisprezece, şi la cei şaptezeci de apostoli aleşi, cu umilinţă şi cu inimă înfrântă şi cu suspinuri căzând, mă rog. Suflete ticăloase şi trupule mult greşit! Păcătuind în toate zilele, de ce nu vă ridicaţi? De ce nu conteneşti a călca poruncile dumnezeieşti pe care le-ai primit ca să le păzeşti, şi ce milă vei primi de la Hristos dacă nu vei apuca înainte de sfârşit pe calea adevărată care duce în viaţa veşnică? Scoală-te, sărmane suflete, din somnul păcatului şi plângi acum pentru faptele tale rele, cu care L-ai mâniat pe Făcătorul şi Stăpânul tău, de viaţă Dătătorul şi de bine Făcătorul, care aşteaptă pocăinţa mea, pe care eu, atotpierzătorul şi mult greşitul (numele), n-am păzit-o; plâng pentru toate pe care le-am făcut în toată viaţa mea dintru început, de când am fost botezat, şi până în ceasul acesta, noaptea şi ziua.

Păcătuit-am mai mult decât toţi oamenii şi mai mult decât nisipul mării, toate câte sunt oprite de sfintele cărţi şi de câte m-am lepădat la sfântul botez şi când am dat făgăduinţă vieţii călugăreşti, şi nu mi-am păzit curată fiinţa, spurcatu-mi-am cu curvia sufletul şi trupul, în toate am minţit şi am fost călcător de lege. Eu sunt adânc al păcatului, iar Tu, Stăpâne Iisuse Hristoase, eşti adâncul milostivirii. Dacă pe cel drept îl vei milui, nu e lucru mare, dacă pe cel curat îl vei mântui, nu este vreo minune, că sunt vrednici de mila Ta - ci mai vârtos, Stăpâne, asupra mea, ticălosului şi păcătosului şi spurcatului, fă mila Ta şi arată îndurarea Ta cea multă!

Doamne, primeşte acum pocăinţa mea, a mult greşitului (numele), şi iartă-mi toate greşalele şi toate faptele mele rele. Nici între morţi, nici între vii nu este om mai ticălos şi mai păcătos ca mine: Tu ştii, Îndurate, ticăloşia mea, nelegiuirea mea şi păcatele mele nenumărate, fiindcă eu, iubitor de materie, pururea doresc întinăciunea păcatului - însă Tu, ca un Dumnezeu Atotputernic şi Milostiv şi Îndurat, poţi să mă opreşti; de voiesc ori de nu voiesc, mântuieşte-mă pe mine, păcătosul, pentru mila şi iubirea Ta de oameni cea negrăită, ca Cela ce pe drepţi iubeşti, şi pe păcătoşi miluieşti, şi pe toţi îi chemi la mântuire, pentru făgăduinţa Ta, ca să primească bunătăţile viitoare. Însuţi, Doamne, primeşte şi auzi mica mea rugăciune în ceasul acesta!

O, prea cinstiţilor şi prea lăudaţilor apostoli şi ucenici ai lui Hristos, Petre şi Pavele şi toţi cei doisprezece, şi ceilalţi şaptezeci de apostoli aleşi de Hristos, Dumnezeul

nostru! Auziţi-mă acum, în ceasul acesta, şi luaţi aminte la cel ce vă aduce această mică rugăciune! Niciodată nu încetaţi a mă pomeni pe mine, mult greşitul vostru rob (numele), înaintea Împăratului Ceresc, Iisus Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru!

Rugătorilor pentru lumea întreagă, care mijlociţi mântuire sufletelor noastre, mărilor şi grabnicilor apărători ai creştinilor, care ascultaţi pe cei ce se roagă vouă şi vă puneţi chezaşi pentru păcătoşi spre mântuire, vestitorilor ai pocăinţei, propovăduitorilor ai Împărăţiei Cerurilor! Întăriţi-mă acum ca să mă pocăiesc din suflet, apostolii Domnului, şi iertare pentru păcatele mele rele cereţi de la Hristos, şi de Împărăţia Lui mă învredniciţi! Rugaţi bunătatea Lui pentru mine, că e din fire Bun şi de oameni Iubitor, înfăţişând Lui pătimirea cu care aţi pătimit pentru numele Lui în lucrarea binevestirii, că pomeneşte Stăpânul Hristos cum v-aţi pus sufletele îndurând necazuri şi moarte pentru El, şi nicidecum nu va trece cu vederea ruga voastră cea pentru noi, ci orice veţi cere vă va auzi ca pe nişte adevăraţi prieteni şi ucenici iubiţi ai Săi, pentru care a pus lângă Sine douăsprezece tronuri ca să şedeţi împreună cu slava Lui cea pururea fiitoare şi să-L vedeţi pururea, şi moştenitori ai Împărăţiei Sale v-a făcut ca să împărăţiţi veşnic împreună cu El, împlinind făgăduinţa pe care v-a grăit-o cu prea curatele Sale buze: Unde sunt Eu, şi voi veţi fi.

Pentru aceasta, vă rog pe voi, ucenici şi apostoli ai Domnului şi Împăratului şi Dumnezeului meu: rugaţi-vă acum să mă izbăvesc de toate împresurările cele rele ale vrăjmaşului şi de bântuirile lui cele viclene, iar de m-a şi vătămat, Stăpânul Hristos, Fiul lui Dumnezeu Celui Viu, este Doctorul sufletelor şi trupurilor noastre, vindecarea şi mântuirea sufletelor noastre.

Rugaţi-vă să mă păzească şi acum nevătămat de toată momeala cea otrăvită a diavolului, ca mântuit fiind prin mijlocirea şi ajutorul vostru să-mi petrec viaţa în pocăinţă, şi să mă îndulcesc de fericirile cele veşnice, şi de cerească Împărăţie să mă învrednicesc, slavă şi laudă şi mulţumită, cinste şi închinare înălţând Zauditorului tuturor, lui Dumnezeu Celui Unuia în Treime, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Utrenie

Suflete al meu! De ce, păcătuind în toate zilele, nu conteneşti a călca poruncile date ţie? Ce milă vei primi de la Dumnezeu dacă nu vei părăsi înainte de sfârşitul acestei vieţi voirea cea iubitoare de plăceri, care te depărtează de viaţa veşnică? Scoală-te, sărmane suflete, din somnul păcatului şi plângi pentru faptele tale rele, cu care L-ai mâniat pe Făcătorul şi Stăpânul şi Dătătorul de viaţă şi Binefăcătorul

tău, care aşteaptă pocăinţa mea, şi părăseşte acum poftele nesăţioase, abate-te de la întinăciunile cele amare şi făcătoare de stricăciune şi cazi strigând către dumnezeieştii apostoli, ca să se roage lui Hristos să îmi dea iertarea greşalelor.

Sfinte apostole Petre, cela ce eşti mai întâi pe scaun şezător, piatra cea tare a credinţei, temelia cea neclintită a Bisericii, care pescuieşti pe cei cufundaţi în adâncul lipsei de înţelegere! Pe tine te rog, întru tot cinstite: să mă cuprindă mreaja dumnezeiască, să mă scoată din adâncul pierzării. Ştiu că ai primit de la Dumnezeu stăpânire să legi şi să dezlegi: dezleagă-mă, rogu-te, pe mine, cel legat cu lanţurile păcatului, arată mila ta asupra mea, săracul rob (numele), şi înviază sufletul meu smerit precum ai înviat-o oarecând din morţi pe Tavita. Ridică-mă spre alergarea cea bună, cela ce la Poarta Frumoasă pe olog 1-ai făcut sănătos şi cu cuvântul tău alungi toate neputinţele şi bolile. Să mă adumbrească harul tău, care tămăduieşte bolile sufleteşti şi alungă neputinţele trupeşti, că toate le poţi, sfinte, cu puterea lui Hristos, pentru care ai lăsat toate, şi pe care L-ai iubit, şi sfinţilor Lui paşi ai urmat, şi pentru numele Lui lanţuri ai purtat! Acestuia roagă-te pentru mine, ticălosul, ca să mă izbăvesc de tot răul cu rugăciunile tale.

Sfinte apostole Pavele, iubitule al lui Hristos, omule ceresc, îngere pământesc, propovăduitorule al sfintei credinţe, învăţătorule al tuturor neamurilor, trâmbiţă a Bisericii, vultur înalt zburător şi grăitor al cereştilor taine, slăvite retore şi sălaş duhovnicesc, care multe necazuri ai răbdat pentru numele lui Hristos şi te îngrijeşti foarte pentru creştini, care marea ai străbătut, pământul ai înconjurat şi ne-ai întors pe noi de la înşelarea cea idolească! Pe tine te rog şi către tine strig: nu te îngreţoşa de mine, spurcatul, nu mă trece cu vederea pe mine, cel orb cu sufletul! Ridică-mă pe mine, cel sărman şi slăbănogit de lenevirea păcatului, că în Listra împreună cu Varnava 1-ai sculat pe cel ce era olog din pântecele maicii sale. Pe Eftihie, care era mort, 1-ai înviat: înviază-mă şi pe mine din faptele cele rele! Cela ce cu rugăciunea ta ai zguduit temeliile temniţei şi pe cei ce erau în lanţuri i-ai dezlegat, toate le poţi câte le voieşti: smulge-mă şi pe mine din laţurile vrăjmaşului şi întăreşte-mă să fac faptele cele bune, mare apostole Pavele!

Sfinte Ioane de Dumnezeu Cuvântătorule, fiule al tunetului, cela ce ai fost culcat la pieptul lui Hristos, vasule feciorelnic, biserică însufleţită, limbă de miere izvorâtoare, gură cu glas de tunet, care ne-ai tunat nouă înomenirea Fiului lui Dumnezeu, întărirea Asiei, lauda Efesului, învăţătorule al Patmosului, păzitorule a toată lumea, scriitorule al Evangheliei lui Hristos, nădejdea şi scăparea mea, auzi rugăciunea mea, ia aminte la ruga mea! Nu mă lăsa lipsit de ocrotirea ta, nu te mânia pe mine, cela ce mult am păcătuit! Cela ce pe fiul lui Dioscur 1-ai înviat în baie, şi pe ostaş după şapte ceasuri 1-ai scos viu din mare tatălui său, şi pe cel le-

pros în munte cu atingerea mâinii 1-ai vindecat şi 1-ai abătut de la voia cea pierzătoare de suflet, izbăveşte-mă şi pe mine de tot păcatul, că la tine mi-am pus nădejdea!

Sfinte Luco, dumnezeiescule evanghelist, duhovnicescule scriitor, de Dumnezeu înţelepţite doctor! Auzi rugăciunea mea, vindecă patimile sufletului meu şi nu mă trece cu vederea pe mine, cel rănit de săgeţile vrăjmăşeşti, că poţi să mă tămăduieşti şi să mă faci sănătos din ceasul acesta!

Sfinte Marcule, luminătorule al Alexandriei şi al Egiptului, scriitorule al tainelor lui Hristos, care ai slujit Evangheliei Lui, roagă-te pentru mine Iubitorului de oameni Dumnezeu ca să slujesc de acum poruncilor lui Hristos şi să-mi slobozesc sufletul, cu rugăciunile tale, din robia celui viclean!

Sfinte Mateie, care ai lăsat vama şi ai împărţit toată agonisita cea păcătoasă, primind în ceruri bogăţie necheltuită! Tu ne-ai vestit despre a doua Venire a lui Hristos, când Se va arăta din ceruri cu mulţime de îngeri şi slavă cerească, pe vrăjmaşi spăimântându-i şi pe credincioşi veselindu-i: atunci şi voi, apostolii, veţi şedea pe tronuri, judecând neamurile. Vai mie! Cum mă voi arăta atunci eu, păcătosul, cel plin de toată răutatea!

Fiţi mie ajutători şi întăriţi-mă spre alergarea cea bună, ca să mă izbăviţi de - cele veşnice! Toţi Sfinţii apostoli, care aţi fost aleşi de Dumnezeu, Andreie, Iacove, Tomo, Vartolomeie, Simone, Filipe, bine plăcuţii lui Hristos, dezrădăcinătorilor ai înşelării şi săditorilor ai credinţei! Auziţi-mă pe mine, păcătosul, care nădăjduiesc în voi, că nu este mie mântuire din fapte de nu mă veţi acoperi de toată uneltirea vrăjmaşului! Că iată, ca un leu răcnind umblă, voind să mă înghită: voi însă zdrobiţi-i capul, şi desfaceţi fălcile lui, şi pe mine mă izbăviţi cu rugăciunile voastre, ca atât cât mai sunt în această lume să mă pocăiesc pentru păcatele mele, pe care le-am făcut asupra sărmanului meu suflet!

Doamne Iisuse Hristoase, milostiveşte-Te de mine, ticălosul: pentru rugăciunile apostolilor Tăi, de cele ascunse ale mele curăţeşte-mă şi dă nevredniciei mele harul înţelegerii, că Tu eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care dă rugăciune celui ce se roagă şi primeşte căinţa celor ce se căiesc. Primeşte, Stăpâne, pocăinţa mea şi iartă păgânătatea inimii mele. Mântuieşte-mă după mila Ta, că eu robul Tău sunt, Stăpâne, şi fiul roabei Tale. Nu da, Doamne, spre tulburare piciorul meu, nici să dormiteze îngerul care mă păzeşte, ci povăţuieşte-mă, Dumnezeule, curăţeşte şi sfinţeşte smeritul meu suflet, ca să nu mă întorc urgisit, necăjit, ruşinat, ci să primesc nesfârşitele Tale bunătăţi, de care doresc.

Nu intra la judecată cu mine, că ştiu fărădelegile mele care grăiesc asupra mea. Pentru aceasta, mă rog Ţie, Stăpâne, din inimă şi din suflet: nu mă lăsa, Doamne, să pier de tot în tina faptelor mele, ci dă-mi mână de ajutor, că Tu ştii neputinţa mea, trecând cu vederea păcatele mele şi aşteptând pocăinţa mea, ca un Bun şi Îndelung-răbdător, care pentru noi Te-ai pogorât pe pământ, şi pe apostoli i-ai ales, şi prin ei chemi la viaţa veşnică toate neamurile.

Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, trimite-ne nouă mila Ta, şi potoleşte valurile gândurilor mele fără de rânduială, şi sufletul meu cel căzut ridică-1, şi de tot răul mă izbăveşte, şi de Judecata ce va să fie mă slobozeşte, că Tu eşti Dumnezeul meu şi Ţie slavă înalţ, dimpreună şi Tatălui, şi Sfântului Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Utrenie, către Sfântul Nicolae

Stăpâne Hristoase, Dumnezeul nostru, Fiule şi Mielule, prea cinstite şi fără de prihană Mântuitorule, care bine ai voit a Te face nouă Arhiereu şi ai împodobit cu felurite cinuri Sfânta Biserică, pe care ai răscumpărat-o cu cinstitul Tău Sânge! Dăruieşte-ne nouă a săvârşi întotdeauna duhovniceşte pomenirea cuvioşilor Tăi şi a-i pomeni întru cuvioşie pe sfinţii noştri păstori şi învăţători, care drept au învăţat cuvântul adevărului Tău şi ne-au luminat, pe care i-ai povăţuit la limanul voilor Tale şi i-ai proslăvit după vrednicie, precum şi dânşii Te-au proslăvit pe Tine.

Învredniceşte-ne, pentru rugăciunile lor, a-1 cinsti în această zi pe luminătorul şi învăţătorul nostru, cel întru sfinţi părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni. Tu, care 1-ai învrednicit de plata cununilor cereşti pentru arhierească şi păstorească lui osteneală, Însuţi luminează-mă cu lumina vieţuirii lui şi pe mine, păcătosul robul tău (numele), şi povăţuieşte-mă în calea poruncilor Tale a vieţui fără de prihană şi poticnire, ca lucrând Ţie cu frică să aflu dimpreună cu sfinţii, harul şi iubirea de oameni care sunt de la Tine, că Tu eşti Dătătorul şi cununa bunătăţilor Tale veşnice, şi Ţie se cuvine slava, şi cinstea, şi stăpânirea, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Ceasuri

Stăpâne Doamne! A Ta este ziua şi a Ta este noaptea, Ţie slujeşte făptura toată şi toată suflarea pe Tine Te laudă! Iar eu, ticălosul, toată viaţa mea în curvie săvârşind-o, de frică sunt ţinut, că mi-am amintit de zilele dintâi şi până acum, în care toate răutăţile cu nesimţire le-am făcut, şi pentru aceasta n-am îndrăznire către Tine, că fărădelegile mele sunt mari şi înfricoşătoare.

Vrăjmaşii mei mă necăjesc, dar Tu, Doamne, Doamne, care ai deschis gura celui mut, deschide şi gura mea, ca să grăiesc la rugăciune cele bineplăcute Ţie! Că iată, sufletul meu ca un pământ fără de apă a rămas şi nu poate să aducă roadă: Tu însă dă-mi din sămânţa cea sfântă a Ta, adapă-mă cu roua harului Tău, ca să aduc Ţie roada pocăinţei.

Doamne Iisuse Hristoase, Cela ce vrei ca toţi oamenii să se mântuiască! Auzi rugăciunea mea, pentru rugăciunile Sfinţilor Tăi apostoli, că ei se roagă pentru noi! Şi eu cer iertăciune de la Tine, că pururea asculţi rugăciunile lor! Şi pentru ruga lor mântuieşte-mă pe mine, păcătosul, tămăduieşte bolile inimii mele şi vindecă bu-bele sufletului meu, luminează ochii minţii mele, curăţeşte-mi gândurile şi sim-ţirile, aprinde cele dinlăuntru ale mele cu flacăra fricii Tale, ca să mistuie spinii păcatelor mele, şi răcoreşte sufletul meu cu dragostea Ta, că spre Tine năzuieşte dorirea mea, Lumina cea adevărată şi Dătătorul luminii, şi numai de la Tine cer mântuire.

Satură foamea mea cu mila Ta, adapă setea mea cu iubirea Ta de oameni nemă-surată, şi să mă acopere harul Tău de tot răul, ca păzit fiind de Tine să mă izbăvesc de cursele cele multe ale vicleanului, care mă împiedică, şi să nu se laude vrăjmaşii mei asupra robului Tău, care nădăjduieşte întru Tine, şi mântuieşte-mă după mila Ta, ca să împlinesc Ţie făgăduinţele rugăciunii mele şi, până la suflarea cea de pe urmă căindu-mă pentru greşalele mele, să proslăvesc numele Tău prea sfânt al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Crucea e ridicare sufletului şi viaţa veşnică; crucea e slava Domnului, crucea e biruitoarea potrivnicilor izbăvitoarea oamenilor. Doamne Hristoase, Dumnezeul nostru, pentru a noastră mântuire ai de la Părintele Tău Cel fără de început, din cel mai de sus crug ceresc, pe tărâmurile cele de jos ale pământului, Dumnezeu fiind neschimbat, în firea noastră Te-ai îmbrăcat şi Te-ai făcut om deplin pentru milosti-vireaTa cea multă şi neurmată, ca să aduci la Tine neamurile - moştenirea cea dată Ţie - scoase din gura vrăjmaşului şi chinuitorului celui vechi, adică diavolului, căruia ne-am făcut robi prin păcat, fiii Tăi fiind şi partea Ta cea aleasă, despre care ai zis: Alte oi am! Şi acum, nu îngădui, Doamne, să mă sfârşesc în păcate, că spre Tine am năzuit din tinereţile mele şi din pântecele maicii mele. Dumnezeul meu eşti Tu: nu mă lăsa să fiu bucurie demonului, că ştii cu câtă înlesnire se înşală firea omenească, ci cu judecăţile pe care le ştii mântuieşte-mă, că nu este în mine nici un obicei care să mă mântuiască, ci cu totul sunt sărac şi sărman fără de ajutorul Tău, mânios de soi şi sălbatic din fire, poftitor păcatului, voie rea având, pomenitor

de rău, uitător al binelui, călcător de jurământ, supărăcios mai presus de toţi, grabnic spre sfadă, iar spre smerenie moleşit, cu râvnă la curvie şi leneş la rugăciune, mâncăcios cu prisosinţă şi băutor peste măsură, în nemilostivire nesăţios. Toate facerile de bine le-am lepădat de la mine şi toate cele necuvioase s-au sălăşluit întru mine - ci Tu, Doamne, Doamne, Cela ce miluieşti în dar neamul omenesc, în dar mântuieşte-mă şi pe mine, căci ştiu că ai zis: Veniţi la Mine, toţi cei osteniţi şi împovăraţi, şi Eu vă voi odihni pe voi!

Nu mă trece cu vederea, Doamne, pe mine, cel ce m-am istovit în lucruri urâcioase şi sunt doborât de povara fărădelegilor, ci ia sarcina păcatului de la mine, ca Cela ce ai mulţime de îndurări, şi mă învredniceşte pe mine, nevrednicul robul Tău (numele), în cel de pe urmă ceas al acestei zile, să mă închin slavei Tale şi rugăciune de seară să aduc Ţie, pe care primind-o, Mântuitorule, din păcătoasă gură, să nu Îţi pară rău pentru darurile pe care le-ai făgăduit robilor Tăi, care cer de la Tine prin rugăciune.

Tu ştii, Stăpâne, tainele sufletelor noastre, ştii de ce avem mai mare nevoie. Dă-mi, Doamne, să scap de tot răul şi de toată ispita diavolească, şi iartă-mi multele păcate săvârşite mai înainte, şi adună mintea mea de la poftele trupului; abate inima mea de la deşartele laude ale linguşirii omeneşti, ca să mă pocăiesc de greşalele mele, şi să mă umilesc pentru căderile mele, şi să lăcrimez pentru fărădelegile mele, şi în noaptea ce vine să nu fiu cuprins de bezna păcatului şi de somnul greu, ci întăreşte-mă spre cântare de toată noaptea cu puterea negrăitei Tale dumnezeiri, şi dă ochilor mei somn uşor, fără de nălucire şi tulburare, şi scoală-mă ca să Te laud de dimineaţă.

Cu lumina poruncilor Tale luminează-mi ochii înţelegerii, de toată calea răului depărtează picioarele mele şi pune-mă să umblu pe urma poruncilor Tale şi să Te pomenesc în biserica sufletului meu şi în locaşul cel cuvântător al trupului meu, ca, fără de prihană săvârşind cealaltă vreme a vieţii mele, să fiu părtaş al părţii celei de-a dreapta Ta dimpreună cu toţi cei ce din veac bine au plăcut Ţie, dimpreună cu care mă şi adu în curţile Tale duhovniceşti şi numără-mă împreună cu turma cea aleasă a oilor Tale cuvântătoare, pentru care Ţi-ai vărsat Sângele, că Tu eşti Dumnezeul meu şi eu sunt robul Tău, şi Ţie slavă înalţ, dimpreună şi Tatălui, şi Duhului Celui Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciuni pentru ziua de Vineri

Rugăciune după Utrenie

Cum voi plânge acum căderea mea? Cum mă voi arăta feţei Tale, Stăpâne a toate, Doamne? Ce voi aduce Ţie dintre cele pe care le ceri sau cu ce voi răsplăti Ţie, plin fiind de toată nelegiuirea şi spurcăciunea? În ce fel mă voi izbăvi de munci? Că de când m-am născut şi până acum toate răutăţile am făcut, nearătând nici macar o zi pocăinţă adevărată, că dacă o clipă mă pocăiesc, vreme îndelungată iarăşi nelegiuiesc, ca un câine ce se întoarce la vărsătura sa. După ce am primit toate bunătăţile, m-am abătut de la Tine spre toate patimile păgâneşti, m-am făcut rob poftelor spurcate, alăturiatu-m-am dobitoacelor necuvântătoare. Nici un pământean nu Te-a mâniat cum Te-am mâniat eu, şi de mulţimea fărădelegilor mele nu sunt vrednic să privesc spre înălţimea cerului, că de voi tinde ticăloasele mele mâini, socot că văzduhul se va spurca.

Având limbă rău grăitoare, cu ce cuvinte mă voi ruga? Sau cum voi răsplăti Ţie, Stăpâne, neavând cele cuvenite? Nu am nici lacrimi, nici răbdare, blândeţe şi umilinţă nu am agonisit, curăţia şi dreptatea încă din copilărie mi le-am pierdut, biruit fiind de vrăjmaşul cel viclean cu iubirea plăcerilor. Căzut-am în păcătoasele pofte ale trupului, pierdut-am chipul frumuseţii celei dintâi şi toată mintea mea spre cele pământeşti am abătut-o. Vai mie, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorule al cerului şi al pământului, Cela ce eşti bogat în milostivire! Am fugit departe de casa Ta cea dumnezeiască, şi de voie m-am făcut rob dracului poftei, şi lăsând pâinea îngerilor m-am umplut tot de mâncăruri nelegiuite, şi mai vârtos voit-am să mă hrănesc, alături de porci, cu roşcovele patimilor vremelnice.

Priceput-am amărăciunea păcatului, că doar pentru o clipă îndulceşte, dar în veci chinuieşte; de foametea cea gândită cumplit mă istovesc şi până acum nu m-am întors, ca oarecând fiul risipitor, nici n-am agonisit pocăinţa vameşului, nici suspinarea slăbănogului, nici lacrimile desfrânatei, nici rugile femeii hananeence, nici smerenia cea bună a sutaşului, nici credinţa celei cu curgere de sânge, nici mărturisirea tâlharului, ci precum Cain am socotit a tăinui uciderea sufletului meu, uitând de Cel ce vede ascunzimile inimii - dar dacă eu voi trece sub tăcere acestea, am pârâş pe diavol, care nu poate să tacă.

Pentru aceasta, nu aştept să fiu pârât, ci ca Lameh mărturisesc asupra mea răutăţile mele, că iată, vremea vieţii mele se scurtează, iar întinăciunile sufletului meu s-au înmulţit; că iată, pe toţi câţi au păcătuit înainte de Lege şi sub Lege i-am cunoscut şi, faptele lor cele necurate primindu-le, cu cruntă tulburare m-am potopit şi am

primit răsplata răutăţii precum noroadele care desfrânau în vremea lui Noe, că lăsând chivotul bunei mărturisiri şi înălţând ca pe un turn babilonicesc graiuri semeţ cugetătoare, clevetire şi minciuni am întărit folosind cuvintele vestite de Dumnezeu, şi prin aceasta L-am mâniat pe Făcătorul meu.

Tulburatu-m-am la minte, nu ştiu ce spun, lepădat-am frica de Dumnezeu, ne-legiuit-am ca locuitorii Sodomei; n-am voit să fug prin credinţă, ca Lot, de aprinderea poftelor, şi până acum am rămas ţinut de iubirea patimilor, şi mă tern de focul gheenei, în care urmează să fiu ars; nu m-am lăsat de obiceiul cel păcătos, ca să ajung în pământul odihnei, pe care moştenindu-l Avraam prieten al lui Dumnezeu a fost numit, ci am ajuns, ticălosul de mine, în bezna cea întunecată a neînfrânării, şi pentru aceasta osândit am fost şi de toată virtutea m-am făcut străin, neprimind nici unul din obiceiurile drepţilor: nici ascultarea lui Isaac, nici buna credinţă a lui Iacov, nici blândeţea lui Moisi, nici răbdarea lui Iov, nici înfrânarea lui Iosif, nici râvna lui Finees, care a străpuns fărădelegea, nici tăria lui Halev, care n-a slăbit în credinţă, nici priceperea lui Iisus Navi, prin care a moştenit pământul făgăduinţei, nici vitejia prea înţeleaptă a Iailei, care cu ţăruşul a pironit pe Sisara, nici ca prinosul cel bineplăcut al lui Samuil, ci ticălos am rămas, ca Datan şi Aviron, împotriva firii poftind a fi învăţător, şi am furat cele dumnezeieşti, ca Ahar cel necuvios, care a fost bătut cu pietre, şi spurcat stau înaintea lui Dumnezeu, ca Iani şi Iamvri, şi nu ştiu ziua, nici ceasul când pământul se va căsca şi mă va înghiţi de viu ori va ploua Domnul asupra mea foc şi pucioasă.

Cum nu voi primi acum pedepsele ce mi se cad, de vreme ce Dumnezeu aşteaptă pocăinţa mea? Căci mai mult mă tern să cad dincolo în mâinile lui Dumnezeu Celui Viu, din care nimeni nu poate să izbăvească! Vai mie din pricina păcatelor mele!

Ce pântece m-a născut? De ce m-am născut pe această lume? Mai bine ar fi fost dacă m-aş fi născut, dar n-aş fi dăinuit nici măcar un ceas, ci aş fi murit - iar acum pentru ce voi plânge mai întâi? Pentru muncile nesfârşite sau pentru despărţirea de Dumnezeu? Că dacă voi vrea să socotesc faptele mele rele, voi pricepe că sunt mai păcătos decât orice om. Suspină după mine muncile toate şi stricăciunea şi viermii, aşteptând trupul meu, focul şi tartarul vor să-mi cuprindă sufletul. Vicleanul diavol are în mine prilej de laudă. Nu ştiu ce voi face şi la cine voi alerga cerând izbăvire, fără numai la Tine, Făcătorul meu, că ştiu îndelungă-răbdarea, şi nerăutatea, şi iubirea Ta de oameni. Cine va povesti minunile Tale cele din veac şi cine va face auzite laudele milei Tale? Că nu Te bucuri de moartea păcătosului, ci Te veseleşti de întoarcerea vieţii lui. Pentru aceasta, chipul pocăinţei 1-ai arătat dintru început: pe Israil, care Te-a mâniat oarecând în pustie, 1-ai miluit pentru pocăinţă, pe

niniviteni, miluindu-i, i-ai mântuit, pe Manasi din lanţuri 1-ai izbăvit, pe Iona din pântecele chitului 1-ai scos, pe Iezechia de la moarte la viaţă 1-ai întors, pe Petru apostol mai întâi pe scaun şezător 1-ai arătat.

Ce e mai mare decât pocăinţa, întru care bine a voit Duhul Tău cel Sfânt? Că toată dreptatea omenească, ca pânza de păianjen, cu înlesnire se sfâşie, şi întru nimic se va socoti: că cine se va lăuda înaintea Ta că are inimă dreaptă, ori cine are nădejde că e curat de păcat? Fariseul, drept fiind, s-a lăudat, şi a tost osândit - iar eu, ti-călosul, sunt cuprins de multe păcate rele şi ce voi face nu ştiu, că nu am lacrimi, nici pocăinţă adevărată, pentru care, Stăpâne Doamne, pe David 1-ai sfinţit şi proroc 1-ai arătat, şi pe vameş 1-ai îndreptăţit, şi pe desfrânată ai curăţit-o, şi pe fiul risipitor ai sârguit de 1-ai întâmpinat şi 1-ai făcut părtaş al dumnezeiescului Tău ospăţ.

Pentru aceasta, şi eu îmi bat pieptul cu pumnii şi strig din adâncul inimii: Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase! Legiunea de draci Te-a rugat oarecând să nu-i trimiţi pe ei în adânc şi, primind mila Ta, a intrat în turma de porci: şi eu Te rog, Fiule al lui Dumnezeu, să nu mă trimiţi pe mine în gheena focului pentru mulţimea răutăţilor mele, că cele nevrednice de Împărăţia Ta cea cerească am săvârşit, ci dă-mi unul dintre locaşurile casei Tatălui Tău, că nu pentru drepţi Te-ai pogorât pe pământ, precum Însuţi ai zis, Nemincinoase Dumnezeule: Nu am venit să chem pe drepţi, ci pe păcătoşi la pocăinţă, că nu au trebuinţă de doctor cei sănătoşi, ci cei bolnavi. Primeşte-mă, Doamne, pe mine, cel ce mă pocăiesc de faptele mele necuvioase; nu mă trece cu vederea pe mine, cela ce am căzut în căi spurcate, în râpele păcatului, între tâlharii cei cunoscuţi cu mintea, care de toată virtutea m-au despuiat, şi cu patimi crunt m-au rănit, şi bolesc fără vindecare de pofta cea vătămătoare de suflet.

Tu, Iisuse, nume de mântuire, Fiule fără de ani al Părintelui fără de început şi Ipostas de o fire cu Sfântul Duh, prin care toate cele văzute şi cele nevăzute s-au făcut, Preasfinte Împărate, Cela ce singur eşti fără de moarte, Iubitorule de oameni, care pentru noi, păcătoşii, din sânurile Tatălui ai venit, răni şi răstignire răbdând de bunăvoie şi necruţând trupul Tău cel neprihănit, ce păgâneşte a fost atârnat pe Cruce, Cela ce, biruit de îndurările şi de iubirea Ta de oameni, între cei morţi ai fost socotit şi prin această iconomie 1-ai vânat pe chinuitorul diavol, şi ai stricat pe cel ce are stăpânirea morţii, şi toată oastea cea drăcească prin arătarea crucii Tale ai risipit-o, şi în cele mai de dedesubt intrând împărăţia iadului ai stricat, şi de la tânguirea stricăciunii la veselie i-ai adus pe morţii cei din veac, şi pe cei robiţi de păcat la fericirea cea dintru început i-ai întors, Tu singur eşti curat şi fără de prihană ai pătimit pentru păcătoşi, iar eu sunt spurcat cu sufletul şi cu trupul: curăţeşte-mă cu Sângele Tău cel sfânt, care a curs din coasta Ta, pironeşte cu frica

Ta trupul meu şi cu moartea Ta cea de viaţă făcătoare, omoară mădularele trupului meu, care se nevoiesc spre rău; caută-mă pe mine, cel rătăcit, ca pe oaia cea pierdută, pe care luând-o pe umeri ai adus-o la Tatăl şi ai chemat să se bucure cetele îngereşti, că toate le poţi şi câte le voieşti le faci: după mare mărirea Ta, aşa şi mila Ta e nenumărată.

Luminează mintea mea cea întunecată cu răutatea, ca să nu mă cuprindă până în sfârşit stăpânitorul întunericului, cu pofta trupului silindu-mă să-i slujesc după voia lui, ca nu cândva pentru puţina desfătare a veacului acestuia să fiu izgonit din cămara Ta cea sfântă şi legat de mâini şi de picioare şi să fiu aruncat în focul nestins.

După mila Ta cea obişnuită caută spre ruga mea şi primeşte rugăciunea robului Tău. Să nu mă osândeşti cu fărădelegile mele, nici după păcatele mele să-mi răsplăteşti mie, că fărădelegile mele le cunosc, şi acum mă căiesc pentru păcatele mele, iar Tu ştii neputinţa firii mele, Ziditorul meu: aşadar, dă-mi tărie şi putere, pune picioarele mele pe piatra pocăinţei, curăţeşte sufletul meu de toată întinăciunea; depărtează gândurile necurate de pătimaşa mea inimă; dăruieşte gurii mele grăire lină, ochilor mei izvor de lacrimi, şi tot spinul răutăţii dezrădăcinează-1 din mintea mea, iar auzul urechilor mele să fie păzit de poruncile Tale dumnezeieşti. Învaţă-mă să tind către Tine mâinile mele şi fă-mă cu totul bineplăcut al Tău. Da să se facă minunată mila Ta şi asupra mea, şi toţi să vadă iubirea Ta de oameni: ca un milostiv, mântuieşte-mă pe mine, păcătosul.

Mântuitorule Atotputernice, fără de răutate, Îndelung-răbdătorule! Lucrul mâinilor Tale nu îl trece cu vederea, nici nu zi, Doamne: Nu te cunosc pe tine, nici nu întoarce faţa Ta de la mine întru mânia Ta, nu mă trimite, Doamne, în foc, de care se cutremură sufletul meu! Stăpâne al meu, Doamne, nu uita osteneala robului Tău, că la Tine am alergat şi către Tine ochii sufletului meu am ridicat, şi mâinile am întins, şi genunchii plec, din adâncul sufletului suspin, cu limba mă rog: miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile mele, că nu cei morţi Te vor lăuda, nici cei ce şed în iad Te vor mărturisi pe Tine, ci noi, nevrednicii, bine Te cuvântăm şi ne rugăm Ţie, cerând mila Ta! Că Însuţi ai zis, Doamne al meu: Cel care cere va primi, că pe cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afară, că Tu nu voieşti să piară nici un om, ci pe toţi vrei să-i mântuieşti cu adâncul judecăţilor Tale, că Tu eşti Dumnezeul meu Preasfânt, şi eu sunt robul Tău păcătos.

Apără-mă cu puterea Crucii Tale şi mântuieşte-mă de tot răul, pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei, şi pentru sfintele Tale

patimi, cu care ai pătimit pentru noi cu bună voirea Tatălui, şi cu iubirea Ta de oameni, şi cu iconomia Sfântului Duh, că pe Tine, Dumnezeu cel Unul în Treime, Te laudă toate puterile cereşti, şi noi, pământenii, de la Tine cerem mila şi iertarea păcatelor, că Ţie se cuvine a milui şi a mântui sufletele noastre întotdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Ceasuri

Ce voi răsplăti Ţie, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru toate câte ai făcut neamului omenesc, şi ce plată voi aduce bunătăţii Tale? Nici cerul, nici pământul nu pot să dea ţie daruri după cuviinţă, că Însuţi bine ai voit a veni pe pământ ca să-i mântuieşti pe cei păcătoşi: Te-ai întrupat pentru noi, netrupesc fiind, şi de bunăvoie ai sărăcit, fiind bogat, iar eu am lepădat îndurările Tale, mai mult decât oricine Te-am mâniat. Tu însă, Cela ce pentru noi ai primit patima, vindecă patimile inimii mele; Cela ce bine ai voit a fi osândit şi încununat cu spini, dezrădăcinează spinii sufletului meu; Cela ce de bunăvoie ai fost legat şi ai primit răni, rupe legăturile răutăţilor mele, de rănile mele mă izbăveşte. Cela ce batjocură ai răbdat şi pe Cruce ai fost pironit, pironeşte de frica Ta trupul meu; pe vrăjmaşul care mă ispiteşte doboară-l cu Crucea Ta. Cela ce ai fost adăpat cu oţet şi fiere, şterge zapisul păcatelor mele, în cartea vieţii înscrie-mă. Cela ce clatini pământul din temelie şi despici pietrele, întăreşte-mă pe piatra credinţei Tale şi păzeşte-mă neclintit de acum înainte.

Cela ce ai prefăcut în întuneric lumina soarelui primind rană de lance în coasta Ta, luminează întunericul minţii mele şi vindecă marea rană a răutăţilor mele. Cela ce ai izvorât sânge şi apă spre curăţirea făpturii Tale, dă lacrimi ochilor mei, ca să curăţesc întinăciunea fărădelegilor mele.

Cela ce ai îndreptăţit pe tâlharul care o singură dată a strigat: Pomeneşte-mă, Doamne, întru Împărăţia Ta, pomeneşte-mă, Doamne, Dumnezeul meu, şi pe mine, care strig către Tine necontenit, şi de soarta lui mă învredniceşte!

Cela ce ai primit pe Petru care plângea, primeşte şi pocăinţa mea. Cela ce ai zăcut în mormânt cu trupul, scoală-mă din mormântul deznădejdii pe mine, cel omorât de faptele cele rele, ca să proslăvesc cu inimă curată puterea Crucii Tale, că prin aceasta ai biruit pe diavol şi pe cei morţi din veac împreună cu Tine i-ai înviat.

Şi pentru toate acestea ce-Ţi voi răsplăti, ticălosul de mine, fără numai închinăciune şi lacrimi de umilinţă? Primind acestea, Mântuitorul meu, sfârşit bun dăruieşte-mi şi învredniceşte-mă a sta de-a dreapta Ta în Ziua Judecăţii şi a auzi

sfântul Tău glas grăind: Veniţi, binecuvântaţii Tatălui Meu, de primiţi Împărăţia gătită vouă, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Stăpâne, Doamne Atotţiitorule, DumnezeuI părinţilor noştri, care ai făcut veacurile şi ştii sfârşitul lor, Cela ce socoţi anii şi măsori vremurile, care ai stăpânire peste viaţa şi peste moartea fiinţelor pământene! Nu mă lăsa pe mine, Doamne, să putrezesc în fărădelegi, nici nu trimite peste mine mânia cuvenită faptelor mele, ci auzi glasul rugăciunii mele.

Cela ce bine ai voit a mă trece peste marea vieţii, ce voieşte să mă înece cu valurile multe ale păcatelor, care şi lungimea acestei zile m-ai învrednicit a o săvârşi şi a mă apropia de începutul nopţii, pe care nu nădăjduiesc să o trec, fiind cuprins de visarea drăcească şi acoperit de bezna păcatului, mântuieşte-mă de tot sfatul vrăjmaşului şi de tot necazul şi năpasta, nevoia şi întristarea şi gândurile spurcate, ce îmi strâmtorează neîncetat ticălosul suflet, că Tu eşti DumnezeuI meu şi Dătătorul a tot binele, care şi înainte de cerere dai din belşug cele bune robilor Tăi! Pomeneşte smerenia mea, şi deschide gura mea spre slavoslovirea Ta, şi primeşte această rugăciune de seară, şi dă-mi să alerg fără împiedicare la poruncile Tale, să nu mă ostenesc în deşert din pricina puţinătăţii credinţei mele, că Tu ai zis: Cheamă-Mă, şi te voi izbăvi. Izbăveşte-mă, Doamne, de toată cursa diavolească şi îndreptează viaţa mea, că iată, cu frică stau înaintea Ta, către mulţimea îndurărilor Tale pururea căutând şi la Tine căzând cu suflet umilit. De la gândurile fără folos abate inima mea şi înaripează mintea mea spre Tine.

Dă-mi, Doamne, de acum vreme de pocăinţă, că străin sunt eu, la fel ca toţi părinţii mei, că iată, ca iarba de dimineaţă am înflorit, iar seara cad şi mă usuc. Tămăduieşte-mă, Milostive, pe mine, cel rău rănit de boldul păcatului, înainte să trec şi să nu mai fiu, că nu morţii Te vor lăuda, şi în iad cine se va mărturisi Ţie?

Stăpâne, Mântuitorul sufletelor noastre, care ai dăruit nădejdea vieţii veşnice celor ce cred în Tine, odihneşte sufletul robilor Tăi, părinţilor şi fraţilor noştri (numele), şi a toată seminţia de neam creştinesc, de parte bărbătească şi femeiască, şi al tuturor celor ce au crezut în Tine, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, că Tu ai zis: Cel ce crede în Mine nu va muri, ci va avea viaţă veşnică, de care împărtăşeşte-mă şi pe mine în pământul celor blânzi, în sălaşurile sfinţilor, în locaşurile ce nu se strică, în Ierusalimul cel de Sus, în lumina neînserată şi în veacul cel fericit şi neîmbătrânitor, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, nici diavol în-

demnător la rău, nici păcat făcător de stricăciune, ci bucurie negrăită şi veselie nepovestită, mulţimea drepţilor, cinurile prorocilor, cetele apostolilor, taberele mucenicilor, seminţia răbdătorilor de patimi, soboarele arhiereilor, mulţimile cuvioşilor, adunarea pustnicilor, şi sufletele tari ale sfintelor femei, şi odihna sfinţilor, care din veac bine au plăcut Ţie, Unuia Adevăratului Dumnezeului nostru, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

De noapte mânecând către voi, ierarhilor şi prorocilor, apostolilor şi mucenicilor, gândul meu de greşale izbăviţi-1, sufletul meu cel împuţit de patimi cu mijlocirea voastră tămăduiţi-1, rogu-vă, inima mea clătinată de cel viclean întăriţi-o, suspinarea mea auziţi-o! Prorocii Domnului, Ioane, Mergătorule-înainte şi Botezătorule, în calea poruncilor lui Hristos îndreptaţi-mă să umblu după har. Moisi, Aaroane, Isaie, Ieremie, Ilie, Enohe şi Eliseie! Ca stâlpi ai Bisericii, întăriţi-mă să fac voia Domnului. Zaharie, Iosie, Davide şi Natane, Naume! Milă daţi-mi şi luminare. Avdie şi Sofonie, Samuile, Iono, Avacume, Ioile, Varuhe, rugaţi-vă pentru mine lui Dumnezeu. Miheie, Maleahi, Iezechie, Amoase, Ahie şi toţi sfinţii proroci ai Domnului! Rugăciunile mele primiţi-le şi biruitor asupra patimilor arătaţi-mă. Slăviţilor proroci, apărători şi acoperitori ai credincioşilor, fericiţilor ierarhi şi sfinţiţi mucenici şi cuvioşi părinţi, postnicilor şi pustnicilor, rugaţi-vă pentru mine să mi se dăruiască iertare cu a voastră mijlocire.

Sfinţilor mucenici ai lui Hristos, care pentru El v-aţi vărsat sângele şi aţi dat spre rănire trupul vostru, rugaţi-vă pentru mine, sărmanul.

Ceata sfintelor mironosiţe, sfinte femei muceniţe şi postnice, cuvioase sfinte fecioare, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Toţi Sfinţii apostoli, proroci, mucenici, ierarhi, cuvioşi şi drepţi, rugaţi-vă Domnului să le dea iertarea greşalelor şi credincioşilor ce înainte au adormit, şi să-i izbăvească pe ei de focul ce va să fie, şi de vierme, şi de muncile cele veşnice, şi să-i învrednicească a primi hrana Raiului.

Doamne, Cela ce eşti fără de început, Mare Împărate şi Făcătorule al veacurilor şi a toată suflarea! Arată îndurările Tale cele multe asupra noastră, ca să nu fim ruşinaţi la Judecata Ta, că Tu ai zis celor ce cheamă după adevăr numele Tău: Cheamă-Mă, şi te voi izbăvi. Cela ce singur eşti Milostiv şi Drept, nu mă lipsi pe mine de starea cea de-a dreapta Ta a oilor Tale, că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăţia, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciuni pentru ziua Sâmbetei

Rugăciune după Utrenie

Cela ce dimpreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh eşti singur Bun şi de oameni Iubitor, Dumnezeule Atotputernice, Unule Milostive, care ai stăpânire şi asculţi în orice loc pe cei ce se roagă Ţie şi dăruieşti robilor Tăi toată cererea cea spre mântuire! Auzi-mă pe mine, păcătosul robul Tău (numele), care se roagă Ţie cu inimă înfrântă, cerând de la harul Tău curăţirea păcatelor. Îndreaptă, Doamne, calea mea ca să umblu după poruncile Tale şi să fug de toată calea vicleană a vrăjmaşului.

Stăpâne Doamne Dumnezeule, Făcătorule al cerului şi al pământului, Cela ce eşti fără de început şi nevăzut, necuprins, neschimbat şi nescris împrejur, fiind de o stăpânire cu Tatăl şi cu Sfântul Duh! Cu deadinsul mă rog Ţie să fie voia Ta asupra mea, ca nu cândva, păscând de unul singur, ca o jivină sălbatică, să fiu vânat cu înlesnire de vrăjmaşul cel răpitor. Păstorule Bun, nu mă despărţi pe mine de curtea oilor Tale alese, ci ocroteşte-mă cu acoperământul Tău şi toate mădularele trupului meu întăreşte-le cu cinstită Crucea Ta. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Umple de bucurie gura mea, păzeşte sufletul meu de tulburarea amăgitorului în toate zilele vieţii mele, ca să vadă ochii mei lumina judecăţilor Tale, ca să nu mă împotmolesc în tina faptelor celor rele.

Ştiu, Doamne, că Tu cunoşti nu numai faptele, ci şi cuvintele şi gândurile, şi pentru aceasta mă îngrozesc şi mă cutremur de dreapta Ta cercetare, că nimic nu se tăinuieşte de ochii Tăi, însă îndrăznesc pentru că Însuţi ai spus prin prorocul Tău: Spune tu mai întâi păcatele tale, ca să fii îndreptăţit. De unde voi începe însă a povesti mulţimea păcatelor mele? Ce început voi afla mărturisirii? Pentru ce voi cuteza a înălţa cerere mai întâi? Nu este nici o răutate şi nici o fărădelege pe care eu, ticălosul, să nu o fi săvârşit, însă nădăjduiesc în milostivirea Ta cea mare şi neurmată. Ţie mă rog, Celui ce ai venit ca să îl cauţi pe cel pierdut şi să-1 întorci pe cel rătăcit. Cela ce ai pătimit pentru mine, nevrednicul, nu pentru nevrednicia mea, ci pentru mila Ta cea mare, care Lege ai dat celor păcătoşi, proroci le-ai rânduit şi apostoli le-ai trimis, pe toţi chemându-i la viaţa veşnică!

Ţie mă rog, Celuia ce eşti singur Bun şi auzi cererile bune, care din Sfânta Fecioară Te-ai întrupat şi Te-ai făcut de un chip cu trupul smereniei noastre ca să ne faci pe noi de un chip cu slava Ta, sub Lege fiind şi vieţuind în lume, Făcătorule al lumii şi Doamne a toată făptura, şi ne-ai întors pe noi de la amăgirea idolească.

Doamne al meu, Doamne! Pomeneşte Sfântul Sânge pe care l-ai vărsat asupra noastră, a păcătoşilor, şi nu mă da pe mine spre bucuria celor ce mă urăsc, nici nu cere de la mine cuvinte de răspuns în ziua cercării. Primeşte-i pe Preasfânta Ta Maică, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea, şi pe slăvitul înainte-Mergător şi Botezător Ioan, care se roagă pentru noi, şi pe noi toţi ne miluieşte, şi nu mă urgisi pe mine, cela ce mă rog Ţie pentru toţi şi toate.

Pomeneşte, Doamne, pe arhiepiscopii şi episcopii noştri (numele), dimpreună cu preoţii şi cu diaconii şi cu tot cinul bisericesc, pe care i-ai pus păstori turmei Tale cuvântătoare. Primeşte, Doamne, rugăciunile aduse de dânşii pentru lume şi pentru toţi creştinii. Ocroteşte, Doamne, ţara noastră cu pace, dă pământului bună roadă, şi norodul întru bună credinţă înmulţeşte-l, pe cei robiţi întoarce-i, sfătuieşte cele bune pentru Bisericile Tale, şi pentru preoţi, şi pentru diaconi, şi pentru tot cinul călugăresc.

Pomeneşte, Doamne, pe cei ce ne urăsc şi ne necăjesc, şi pe cei care ne iubesc, şi fac cu noi milostenie, şi ne hrănesc, şi pe toţi cei ce ne slujesc şi ne-au slujit vreodată, şi trimite-le lor însutită plată, şi dă-le lor în locul celor pământeşti cele cereşti şi în locul celor stricăcioase cele nestricăcioase, şi înmulţeşte mila Ta asupra lor.

Pomeneşte, Doamne, cu mulţimea îndurărilor Tale pe toţi monahii ce sunt în mănăstiri şi locuri deosebi, pe faţa a tot pământul, şi în ostroavele mării, şi în pustii, şi în peşteri, şi în crăpăturile pământului, şi pe stâlpi, şi în zăvorâre. Uşurează, Doamne, povara lor şi mângâie-i în necazul lor, izbăveşte-i de silnicia diavolului, şi păzeşte-i în curăţie în toate zilele vieţii lor, şi pentru rugăciunile lor curăţeşte păcatele mele.

Pomeneşte, Doamne, pe cei ce vieţuiesc în feciorie, şi în postire, şi în înfrânare. Pomeneşte, Doamne, pe toţi creştinii, tineri şi bătrâni, văduve, robi şi slobozi, săraci şi orfani şi aflaţi în boli şi în întristare şi în închisori, care din clevetire pătimesc şi din mânie nedreaptă sunt chinuiţi.

Pomeneşte-mă, Doamne, ca un Bun şi oameni Iubitor, şi pe mine, nevrednicul robul Tău (numele): iartă-mi, Doamne, toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Încă Te mai rog, Doamne, Preasfinte Stăpâne: izbăveşte cetatea aceasta în care petrecem de tot răul şi focul şi potopul, şi de moarte năprasnică, şi de foamete, şi de cutremur, şi de molima, şi de războiul cel dintre noi.

Pomeneşte, Doamne, pe robii Tăi (numele) spre sănătate şi mântuire; nu ne ruşina pe nici unul şi dăruieşte-ne toată cererea cea sufletească şi cea trupească. Nu întoarce faţa Ta de la ruga mea, ci pe toţi ne du în cerească Împărăţie.

Pomeneşte, Doamne, pe părinţii şi fraţii noştri şi pe creştinii de toată vârsta, parte bărbătească şi femeiască deopotrivă, ce s-au mutat de aici întru nădejdea învierii şi a vieţii veşnice: odihneşte-i pe dânşii unde toţi drepţii se odihnesc şi nu întoarce faţa Ta de la suspinarea sărmanului meu suflet, care se află necuviincios înaintea Ta, şi dă-mi ca până la suflarea cea de pe urmă să cer de la Tine lăsarea greşalelor mele, şi în Ziua cea înfricoşătoare să stau de-a dreapta sfântului Tău scaun, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, ale sfintelor puteri cereşti, ale lui Mihail şi Gavriil şi ale Sfântului Tău Botezător şi Înainte-mergător Ioan, ale sfinţilor cuvioşilor noştri părinţi, ale Sfântului Vasilie, izvorul cel cu dumnezeiasca obârşie, care a adăpat întreaga lume cu învăţătura Mântuitorului nostru, şi ale Sfântului Grigorie cuvântătorul de Dumnezeu, grăitorul tainelor cereşti, şi ale Sfântului Nicolae, marele făcător de minuni, şi ale Sfântului Ioan Gură de Aur, limba cea plină de Duhul Sfânt, care pe heruvimi Se odihneşte, şi ale Sfântului cuviosului părinte Teodosie, luminătorul a toată Rusia, care a făgăduit că se va ruga pentru noi la Înfricoşătoarea Ta Judecată, la care, Doamne, neosândit păzeşte-mă şi pe mine şi în pace îndreptează viaţa mea, pentru rugăciunile tuturor sfinţilor care din veac bine au plăcut Ţie, ale sfinţilor proroci şi Sfinţilor apostoli, prea lăudaţilor mucenici şi cuvioşilor călugări, pentru care, Preasfinte Stăpâne, primeşte această rugăciune şi mântuieşte-mă de tot răul, că Tu eşti Dumnezeul meu, şi la Tine căzând mă rog, şi Ţie slavă înalţ, Preasfintei Treimi, Dumnezeului Unuia prea înţelept, care ai întemeiat pământul pe ape şi ai zidit pe om din ţărână, şi Mântuitorului Atotputernic, Preasfântului Cuvânt, Făcătorului cerului, Luminii celei începătoare şi pururea fiitoare, Pâinii vieţii, Înnoitorului lumii, Păstorului Celui bun, Celui născut mai înainte de veci, lui Iisus Hristos, care ai mântuit neamul omenesc, şi Sfântului Duh, Domnului, Însuşi-Stăpanitorului, purtătorului de foc, Celui fără de chip, subţire, nevăzut, fără de început, Făcătorului de viaţă, Atotîncepătorului puterilor netrupeşti, Celui nedespărţit de Fiinţă Dumnezeiască, ce odihneşte asupra credincioşilor, Căruia închinare şi slavoslovie şi rugăciune înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune către toţi sfinţii

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, Doamnă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Hristos, Dumnezeul nostru! În ziua întristării mele auzi-mă şi ajută-mi mie, păcătosului şi ticălosului!

Sfinţilor îngeri şi arhangheli, heruvimi şi serafimi, scaune, domnii, începătorii, stăpânii şi puteri, Mihaile, Gavriile, Uriile, Rafaile, luaţi cu voi toate puterile cereşti şi rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul, ca să-mi fie milostiv în vremea necazului meu.

Sfinte şi mare prorocule Ioane, Înainte-mergătorul şi Botezătorul Domnului, în ziua nevoii mele ajută-mi mie, întinatului şi nelegiuitului.

Sfinţilor întâi-drepţi şi marilor proroci: Enohe, Noe, Melhisedec, Avraame, Isaac, Iacove, Iosife dimpreună cu cei doisprezece patriarhi Moisi, Aaroane, Isaie, Davide, Ilie, Samuile, Daniile, Ieremie, Ioile, Zaharie, Naume, Sofonie, Avacume, Ghedeoane, Iosie, Miheie, Zaharie, Avdie, Maleahi, Eliseie, Amoase, Iezechiile, Ananie, Azarie, Misaile, Iono, Agheie şi toţi sfinţii proroci, rugaţi-vă pentru ticăloşia mea şi miluiţi sufletul meu, ce s-a spurcat cu multe fapte rele.

Sfinţilor mari apostoli mai întâi pe scaun şezători, aleşilor ai lui Dumnezeu, Petre şi Pavele dimpreună cu Ioan, Iacove, Andreie, Filipe, Mateie, Luco, Marcule, Tomo, Vartolomee, Iacove al lui Alfeu, Iudo al lui Iacov, Simone Zilotule, Varnavo, Iacove, fratele Domnului, Prohore, Ştefane arhidiacone, Timoteie şi toţi cei şaptezeci de ucenici ai lui Hristos, rugaţi-vă pentru mine, păcătosul şi netrebnicul vostru rob, Milostivului Stăpân şi Domn Iisus Hristos.

Sfinţilor răbdători de chinuri şi marilor mucenici, şi mărturisitori, şi doctori fără de arginţi, şi făcători de minuni, şi prunci: Gheorghe, Dimitrie, Teodore Tiroane, Nichito, Teodore Stratilatule, Gurie, Samoane, Avivo, Procopie, Eustratie, Mercurie, Areto, Mino, Acachie, Andreie Stratilate, Hristofore, Prove, Tarasie, sfinţilor patruzeci de mucenici din Sevastia, Alexandre, Serghie şi Vahe, Borase, Glebe, cneazule Mihaile, Teodore, Trifone, Nestore, Flore, Lavrule, sfinte prunc Mihaile bulgarule, Cosmo, Damiane, Ermolae, Pantelimoane, Chire, Ioane, Chirice, Mamonte, Savo gotule, Galactioane, Hrisante, Stratonice, Vasilisc, Condrate, Conoane şi toţi sfinţii mucenici, ceata răbdătorilor de chinuri, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine, vicleanul, cela ce am minţit lui Dumnezeu şi oa-

menilor, miluiţi-mă pe mine, păcătosul vostru rob, izbăviţi-mă de necazurile păcatelor.

Sfinţilor ierarhi şi dascăli ai lumii, stâlpilor neclintiţi, întărirea Bisericii: Dionisie Areopagitule, Ieroteie, Ignatie, Lazăre, Climente, Vasilie al Cezareii, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorule, Ioane Gură de Aur, Nicolae, Silvestre, Spiridoane, Grigorie al Mitilinei, Petre al Alexandriei, Grigorie al Armeniei, Chirile al Alexandriei, Atanasie, Eustatie, Antiohe, Antime, Amfilohie, Grigorie făcătorule de minuni, Policarpe, Ipolite, papa Romei, Leontie al Rostovului, dimpreună cu toţi sfinţii ierarhi şi cu toată ceata de Dumnezeu purtătorilor părinţi, rugaţi-vă Mântuitorului Dumnezeu pentru mine, leneşul şi nevrednicul, dezlegaţi-mă de păcatele mele mari şi grele.

Sfinţilor cuvioşi părinţi şi postnici şi mari pustnici, îngerilor pământeşti şi oamenilor cereşti: Antonie, Teodosie, Teodore Studitule, Pimene, Sisoe, Arsenie, Ioane Colove, Benedicte, Maxime, Efreme, Onufrie, Macarie egipteanule, Pavele Tibeule, Daniile al Schitului, Paisie sfinţite dimpreună cu prietenul tău Pavel, Macarie Alexandrine, Pavele, care eşti numit cel simplu, Agatoane, Visarioane, Pahomie, Pafnutie, Avraamie, Vasilie cel nou, Grigorie, ucenicul lui, Acachie cel din Scara, Arhipe, Agricolae, Eufrosine, Filimoane sihastrule, Antonie şi Teodosie ai Lavrei Peşterilor, Varlaame de la Novgorod, dimpreună cu toţi cuvioşii, rugaţi-vă pentru mine, păcătosul şi mult greşitul.

Sfintelor femei, drepte şi cuvioase şi muceniţe dimpreună: Ano, Elisaveto, Marie, Teclo cea întocmai cu apostolii, Anastasie, Irino, Eleno, Eftimie, Evghenie, Teodoro, Pelaghie, Taisie, Fevronie, Eupraxie, Evdochie, Ecaterino, Paraschevo, Eufrosino, Matrono, Susano, Domnico, Antuso, Iulianie, Hristino şi Iulito, Natalie, Epistimie, Zinovie, Agato dimpreună cu toată ceata sfintelor femei şi cu mironosiţele, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru ticăloşia şi nevrednicia mea, ca prin rugăciunile voastre să mă izbăvesc de muncile cele veşnice şi de focul cel veşnic, ce nu se stinge.

Toţi sfinţii lui Dumnezeu, cuvioşilor şi drepţilor, care de la zidirea lumii bine aţi plăcut lui Dumnezeu cu mari nevoinţe şi prin multe osteneli aţi biruit pe diavol şi 1-ati călcat, ca pe un nimic făcându-i pe el şi pe toţi dracii lui! Eu, păcătosul rob al lui Dumnezeu, cad la voi: primiţi-mă pe mine, păcătosul şi întinatul, şi păziţi-mă în toate zilele, şi în toate nopţile, şi în tot ceasul, şi acasă, şi în tot locul, şi la ieşirea sufletului meu în văzduh; ajutaţi-mi în Ziua Judecăţii, rugaţi-vă pentru ticălosul meu suflet Atotţiitorului Dumnezeu, Căruia se cuvine slava, cinstea şi închină-

ciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Ceasuri

În mulţimea îndurărilor Tale nădăjduind, la Tine cad, Hristoase Mântuitorule, şi spre mulţimea minunilor Tale caut pururea, cerând mare mila Ta! Nu mă lepăda de la faţa Ta pentru mulţimea păcatelor mele, că am mâniat numele Tău cel sfânt. Zis-am că voi păzi legea Ta, şi n-am păzit-o: pentru aceasta, străin m-am făcut de tot binele. Furată mi-a fost bogăţia duhovnicească, iar sufletul meu, ca un rob, amarnic e înjosit, şi acum iarăşi mă întorc la Tine şi cer iertarea multelor mele greşale, că ştiu iubirea Ta de oameni.

Dacă voieşti, poţi să mă curăţeşti, fiindcă pe slăbănogul pe care cu credinţa mare 1-au pus înaintea Ta în zi de sâmbătă, cu cuvântul 1-ai ridicat şi ai iertat păcatele lui. Doamne, Dumnezeul meu! Şi pe mine, cel slăbănogit de păcatele cele multe, nemişcat cu totul din pricina deznădejdii, cu mila Ta scoală-mă.

Cela ce singur eşti prea înţelept, Doctore al sufletelor şi al trupurilor, care cu cuvântul ai certat valurile mării! Potoleşte viforul patimilor mele şi linişteşte valurile gândurilor mele necurate, ceartă-1 pe dracul ce pururea mă necăjeşte, ca să se depărteze de la neputinţa mea, încât să dobândesc iarăşi prin pocăinţă cele pierdute prin nesimţire, aminte aducându-mi de fiul risipitor şi de desfrânata, de tâlhar şi de vameş, de cel ce Te-a hulit şi de cel ce s-a lepădat de Tine, pe care pururea pomeniţi-ai făcut ca pilde de pocăinţă. Deci nu mă trece cu vederea nici pe mine, cel ce mă pocăiesc, că Tu ştii nebunia mea şi păcatele mele nu s-au ascuns de Tine, că după cum mare este mărirea Ta, şi mila Ta e nenumărată. Doamne!

Lasă, iartă câte am greşit Ţie; curăţeşte-mă, izbăveşte-mă de tot răul, pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi ale tuturor sfinţilor, care din veac bine au plăcut Ţie, că Tu eşti Dumnezeul meu şi Ţie slavă şi rugăciune înalţ, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Multmilostive şi de oameni Iubitorule, care nu voieşti moartea noastră, a păcătoşilor, ci ne călăuzeşti în tot chipul la mântuire, trecând cu vederea păcatele şi aşteptând pocăinţa, aşa cum îndelung

m-ai răbdat şi pe mine, păzindu-mă în toate zilele vieţii mele şi dând nevredniciei mele toate facerile de bine, că Milostiv eşti şi de oameni Iubitor, părtaş al trupului nostru, întru care Te-ai îmbrăcat şi ai îndumnezeit pe oameni, chemându-i la vrednicia cea dintâi, şi pentru a noastră mântuire Te-ai răstignit pe Cruce şi, după ce ai zăcut în mormânt, ai înviat a treia zi, slobozind sufletele drepţilor, care erau ţinute în iad! Caută, Doamne, spre smerenia mea şi primeşte ruga acestei seri, pe care cu nevrednicie o înalţ Ţie!

Nu înalţ glasul meu cu graiuri iscusite, ci cu suflet amărât suspin din adâncul inimii, Ţie plec grumazul meu dimpreună cu inima, la Tine cad în genunchi şi către Tine tind mâinile mele, că Tu ştii nebunia mea şi păcatele mele nu s-au ascuns de Tine, Ziditorul meu, ştii neputinţa firii mele! Ce prinos voi aduce ca să plac Ţie, sau ce voi răsplăti Dătătorului vieţii veşnice? Nimic nu am din cele asupra cărora binevoieşte Duhul Tău, dar nu Te mânia pe mine, cel ce mult rău am săvârşit înaintea Ta, nici nu mă lepăda de la faţa Ta pe mine, cel ce am limba neînfrânată, nici nu opri îndurările Tale de la robul Tău: fără ajutorul Tău nimic nu pot face.

Cutez a mă ruga Ţie necontenit cu mintea, dar cu gândul, mă moleşesc; nici un ceas nu am lăsat pentru rugăciune. Cu duhul doresc să stau înaintea Ta ziua şi noaptea, dar cu trupul cad în tina fărădelegilor mele: ci Tu, Doamne, Dumnezeul meu, Cela ce dintru nefiinţă m-ai făcut şi din tinereţile mele m-ai păzit până în această zi, miluieşte-mă şi acum, izbăveşte sufletul meu de amăgirea vrăjmaşului şi nimiceşte de la inima mea gândurile tulburătoare; întăreşte picioarele mele pe temelia cea neclintită, pe piatra cea tare a credinţei Tale; fii mie zid tare în faţa vrăjmaşului, ca viforul păcatului să nu surpe casa trupului meu. Pune straja Ta în cele dinlăuntru ale mele, ca să dobor pofta care mă trage cu gânduri trupeşti. Întăreşte-mă, Doamne, cu dreapta Ta cea atotputernică asupra vrăjmaşilor celor văzuţi şi celor nevăzuţi şi dă-mi a trece cu frică de Dumnezeu vremea cea din urmă a zilei acesteia şi a mă înarma asupra întunecatului ispititor.

Dă-mi mie semnul cinstitei şi de viaţă făcătoarei Tale Cruci, de care toate taberele drăceşti se cutremură şi fug ascunzându-se, şi dă trupului meu aşternut liniştit şi ochilor mei somn uşor. Să nu doarmă, nici să dormiteze îngerul cela ce mă păzeşte, ca de acesta fiind povăţuit să aduc ţie cu înţelegere luminată şi cu minte neabătută rugăciuni de miezul nopţii şi de dimineaţă şi să plac Ţie în toată ziua cu cei ce Te iubesc cu adevărat, dimpreună cu care învredniceşte-mă să stau de-a dreapta Ta, pentru rugăciunile prea curatei Tale Maici, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, şi cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Tale Cruci şi a sfintei Tale Învieri, pe care învredniceşte-mă să o văd fără de osândă, cu mila şi cu iubirea de oameni a Părintelui Tău fără de început, cu care bine eşti cuvântat împreună cu

Preasfântul, Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Te laud, Doamne, Dumnezeul meu, Te cânt şi Te măresc, Doamne, şi slăvesc bunătatea Ta, bine Te cuvântez şi Te prea măresc, Sfinte, şi laud iubirea Ta de oameni, şi mă închin Ţie, slavoslovind învierea Ta cea de a treia zi, că din ţărână m-ai zidit cu mâna Ta şi mi-ai dat viaţă prin Duhul Sfânt, domn peste tot pământul m-ai pus şi ca un părinte mi-ai poruncit să păzesc curăţia neîntinată. Furat am fost de sfatul şarpelui, nu m-am îngrijit, Hristoase, de legea Ta, mă ruşinez de golătatea mea, că Drept fiind, ai dat spre stricăciune ţărâna, dintru care m-am zămislit, şi ai poruncit ca pământul să odrăslească spini spre mâhnirea mea; lărgitu-m-am, şi în fărădelegile mele asemănatu-m-am dobitoacelor necuvântătoare.

Tu însă, după ce ai înecat tot trupul în apele potopului, certând păgânătatea mea, n-am tras învăţătură din iuţimea mâniei Tale şi n-am ascultat de Tine, ci nebuneşte am sporit păcatul meu şi fărădelegea mea am înmulţit, şi numele Tău cel sfânt, Doamne, 1-am dat făpturii, am lepădat dumnezeirea Ta şi am slujit făpturii neînsufleţite, şi am mâniat, Stăpâne, numele Tău cel sfânt: dar Tu, de îndurările Tale iarăşi înduplecat şi mare fiind în milostivire, nu ai răbdat să vezi zidirea Ta chinuită de diavolul, ci cu iubire de oameni ai plecat cerurile şi pentru mine Te-ai făcut om din curata Fecioară, precum scria în Legea lui Moisi şi în proroci, scuipat şi batjocorit ai fost, Îndelung-Răbdătorule, şi bătut, şi osândit la moarte, şi pe Cruce bine ai voit a Te pironi şi a gusta moarte, Cela ce eşti fără de moarte, şi ai înviat a treia zi. Doamne, scoală-mă spre slavoslovire pe mine, osânditul, şi curăţeşte-mă de smintelile mele.

Fiu al slavei Tale m-ai făcut şi Tată m-ai învrednicit a Te numi, dar iarăşi am călcat porunca Ta, făcându-mă rob păcatului. Tu însă, Doamne, mi-ai dăruit vreme de odihnă, ca să mă spăl cu lacrimi. Primeşte, Mântuitorule, pocăinţa mea, şi curăţeşte-mă de întinăciunea smintelilor mele, şi curgeri de lacrimi dă-mi, ca să sting focul veşnic; tânguire şi pocăinţă dă-mi, ca să scap de plânsul ce va să fie; suspinare şi întoarcere dă-mi, ca să plâng aici şi să scap de chinul de dincolo, şi în veşmântul cel dintâi îmbracă-mă, Hristoase, şi în cămara Ta primeşte-mă, unde e glasul îngerilor Tăi şi unde se bucură cetele drepţilor.

O, Preasfântă Treime de o fiinţă! De la slava Ta nu mă lepăda pe mine, păcătosul, că pe Tine, Dumnezeiască Treime, Te cinstesc, şi Ţie mă închin, şi placul Tău voiesc să-l fac cu toată inima mea, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Învredniceşte-mă, Doamne, de zorii zilei ce va să vină şi de însăşi vederea soarelui, şi să fiu păzit fără de păcat cu ocrotirea Ta, Stăpâne, şi dă-mi să laud puterea Ta cea nebiruită, că frumoasă foarte ai plăsmuit făptura Ta, ca să slujească nouă, păcătoşilor: şi pe mine învredniceşte-mă de acest dar al luminii Tale.

Rogu-mă Ţie, Doamne: dă-mi, Milostive, să văd cândva lumina cea neînserată şi nesfârşită a feţei Tale - iar acum, îndemnat de ajutorul Tău, de mila Ta bucurându-mă strig grăind: slavă Ţie, Treime Sfântă, de o fiinţă, Nedespărţită şi de viaţă Făcătoare, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Canon de rugăciune, al păcătosului Chiril

Cântarea 1

Irmos: Pomenind, o, suflete, dreapta lui Moisi, fugi din Egiptul cel iubitor de păcat şi leapădă robia lui Faraon celui cunoscut cu mintea, ca să primeşti toiagul Crucii şi să treci marea patimilor, cu smerenie strigând: Domnului să cântăm, căci cu slavă S-a proslăvit.

Eu însumi sunt cel care dă în vileag facerile de rele dintru mine, cu care am mâniat pe Hristos, toate poruncile Lui călcând, şi acum povestesc toate gândurile, cuvintele şi faptele, întinăciunile şi fărădelegile mele, în auzul a toată lumea.

Până când te împotmoleşti, sărmane suflete, cuprins de patimile trupeşti, de nemilostivire şi nedreptate, de trufie şi de beţie? Acestea sunt cursele vrăjmaşului, care te pogoară de viu la iad. Tu însă strigă cu pocăinţă: o, Hristoase al meu, rupe legăturile păcatului şi mă mântuieşte!

Cu glasuri înfocate, cetele serafimilor slăvesc fără de tăcere Treimea întreit Sfântă, Făcătorul a toată făptura. Şi eu la Dânsa cad, cerând lăsarea multelor mele greşale: o, Milostive Ziditorule, măcar la sfârşit mântuieşte-mă!

Asemenea fecioarelor nebune, nu am candela pocăinţei, nici n-am agonisit untdelemnul milostivirii, şi în deşert bat în uşa cea zăvorâtă; ci, o, Maică a lui Dumnezeu, izbăveşte de cumplitele munci sufletul meu sărman.

Cântarea a 2-a

Irmos: Ia aminte, cerule, a grăit Moisi, scriind a doua Lege celor ce o călcaseră pe întâia; pricepe, suflete, căderea ta, că Dumnezeu e Adevărat, judecând drept şi fiecăruia răsplătind după lucrul său.

Ale lui Adam cugetând, în cele drăceşti căzut-am; de cele legiuite apucându-mă, în cele nelegiuite m-am abătut, lumina am urât, în bezna păcatului rătăcitu-m-am.

Înaintea tuturor mărturisesc, ca Lameh, păcatele mele, dar nu mă las nicicând de răutăţile mele obişnuite. O, amar mie, ticălosului, că sunt vrednic de toate muncile!

Ca Dumnezeu Multmilostiv, primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, şi dă-mi iertarea multelor mele greşale, ca în Treime să Te proslăvesc pe Tine, pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh.

Ca cel ce sunt mai păcătos decât oricine, spre cer a căuta nu îndrăznesc, ci la tine căzând, strig: Preacurată Maică a lui Dumnezeu, milostiveşte-te de mine şi izbăveşte-mă de muncile cele veşnice.

Cântarea a 3-a

Irmos: Prinos de rugăciune aduc Ţie cu duh înfrânt: ca un Dumnezeu Atotputernic, bine roditoare fă sufletul meu cel istovit cu păcatele şi inima mea cea înţelenită de răutăţi.

Dacă voi pomeni faptele mele, cu totul mă voi deznădăjdui, că n-am făcut voia lui Dumnezeu, ci toată pofta trupului, înşelat fiind de vrăjmaş, pe aceea am săvârşit-o: şi cine nu va plânge pentru mine, cel care pier cumplit?

Amară foarte este, suflete, temniţa şi crunt e lanţul patimii pomenirii răului, care trăieşte întru tine - şi dacă nu te vei lăsa de ea, te vei da pe mâna dracilor celor răi şi de aceştia, ca un prins, crâncen vei fi muncit.

Eu ca un om am greşit, însă Tu, ca un Dumnezeu, iartă-mă. Tată, Fiule şi Duhule Sfinte, Ţie cu credinţă mă închin şi mila Ta cer până la suflarea cea de pe urmă.

Apărătoarea şi mijlocitoarea către Dumnezeu cea din veac arătată a tuturor creştinilor, Marie, de Dumnezeu aleasă Stăpână, primeşte rugăciunea mea şi cu solirile tale dă-mi iertarea multelor mele greşale.

Sedealna, glas 6. Prea pătimaşe suflete, cum te-ai rănit, cum te-ai spurcat amarnic şi cât de crunt te-ai netrebnicit! Sârguieşte-te, pocăieşte-te şi cazi la Dumnezeu strigând, doar te va izbăvi de munci.

Judecata va fi fără milă, suflete, pentru cei ce n-au făcut milă. Ia seama, cuvântul lui Hristos arată-l cu fapta, ia untdelemnul îndurărilor şi păzeşte nestinsă candela pocăinţei. Priveghează aşteptându-L pe Mire, ca să intri în cămara celor mântuiţi.

Cântarea a 4-a

Irmos: Mai înainte văzând cu duhul Avacum pogorârea Ta către sărăcia mea, Hristoase, întărindu-se cu dumnezeiască iconomie a strigat: încordează cu mânie arcul Tău asupra vrăjmaşilor, izbăvind din robie pe robii Tăi ce strigă cu netăcute glasuri: slavă puterii Tale, Doamne!

Pentru puţină vreme m-am numit rob al lui Hristos, iar în toate zilele şi până acum sunt rob învederat păcatului, lucrător fiind a toată nelegiuirea; cu toate necurăţiile m-am spurcat şi de toată munca făcându-mă vinovat eu, ticălosul.

Vai ţie, suflete păcătoase! Adesea te pocăieşti şi totdeauna păcătuieşti. De ce nu fugi de şarpe, dacă ştii că e pierzător? Cum nu te temi de scorpie, de ştii că are ghimpe ucigător? Varsă înainte de moarte lacrimi, ca să stingă focul cel veşnic.

Nici cu mâna pe care am primit-o nu am făcut negoţ, ci am săpat pământul cel cunoscut cu mintea şi, înfăşurând sufletul meu în zdreanţa lenevirii, 1-am îngropat pe el în necredinţă: ci Tu, Treime Sfântă, ia de la mine ce este al Tău, dar nu mă trimite legat în întunericul cel mai dinafară.

Fărădelegile cele arătate şi cele nearătate, cele ştiute şi cele neştiute şi cele peste fire, ca un Dumnezeu, iartă-mi-le, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, care se roagă pentru toţi, Hristoase Multmilostive, şi scoate-mă din prăpastia păcatului.

Cântarea a 5-a

Irmos: Isaia, mintea cea de foc, mânat de Duhul a vestit şi mânecând către Dumnezeu s-a rugat să dea război Domnul asupra rău credincioşilor, că adevăr n-au făcut pe pământ. Pentru aceasta, suflete al meu, sculându-te din bezna păcatului, cu lumina pocăinţei, luminează-te.

Făcutu-m-am următor Iudei Iscarioteanului pentru câştig nedrept, şi am căzut din ceata ucenicilor lui Hristos vânzând adevărul pentru minciună, şi apăsat am fost de deznădejde: ci Tu, Hristoase, nu mă trece cu vederea, cum nu 1-ai trecut pe Petru, care plângea cu amar.

Nu te amăgi, o, suflete, zicând că te vei mântui prin simplă căinţă: dacă nu vei răbda până în sfârşit, te vei asemăna viclenilor draci, care, cunoscându-L pe Dumnezeu, fac răul, şi împreună cu aceştia vei fi chinuit în veci dacă nu vei plânge acum.

În aceeaşi cetate se aflau văduva obijduită de potrivnicul său şi judecătorul cel nedrept, despre care grăieşte Mântuitorul: prin cetate înţeleg trupul meu, prin văduvă sufletul meu sărman, obijduit de cugetele inimii, iar prin judecător pe Cuvântul lui Dumnezeu, Unul din Treime, care aşteaptă pocăinţa mea.

La tine cad, Maica lui Dumnezeu, ca la apărătoarea tuturor creştinilor şi ajutătoarea celor obijduiţi, rugându-mă şi cerând iertarea multelor mele răutăţi: curăţeşte sufletul meu sărman, ce s-a spurcat amarnic, cu rugăciunile tale cele plăcute lui Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Ca Iona strig Ţie, Hristoase, ţinut în chitul răutăţilor mele: din adâncul păcatului scoate-mă, ca să nu se sfârşească sufletul meu, primeşte rugăciunea mea în Biserica Ta cea sfântă.

La Tine cad, Hristoase Mântuitorule, cerând iertarea păcatelor mele, pe care din tinereţe şi până acum asupra sărmanului meu suflet le-am săvârşit: ci, ca un Milostiv, dăruieşte-mi lacrimi de pocăinţă.

Foarte milostiv eşti, Hristoase, şi nu voieşti moartea păcătosului: aprinde lumina marii Tale mile, şi află-mă pe mine, drahma Ta, şi cheamă-i pe sfinţii vecini, şi fă ospăţ pentru toţi - pentru îngeri şi pentru oameni.

Te osteneşti în deşert, o, suflete, prin puterea ta căutând să te mântuieşti, dacă nu se va da ţie ajutor de la Dumnezeu. Pentru aceasta, cu osârdie mă închin Ţie, Treime Sfântă: mântuieşte-mă pe mine, cel ce întru Tine nădăjduiesc.

Fiind mai mare decât toate cinurile cereşti şi pământeşti, Fecioară, prea curată Născătoare de Dumnezeu, la tine cad rugându-mă: soleşte pentru mine la Fiul tău şi Dumnezeul tuturor să mi se dea iertare în Ziua cea înfricoşătoare a Judecăţii.

Condac, glas 8: Cădere sufletească văzând în mine în toată vremea şi îndelungă răbdarea Ta, Mântuitorule, defăimând, de toate bunătăţile m-am lipsit şi de toată munca m-am făcut vrednic: ci Tu, Multmilostive, ridică-mă pe mine, cel deznădăjduit, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

Cele pământeşti şi vremelnice îndrăgind, de bunătăţile cele veşnice m-am lipsit. Vino, deci, suflete, şi strigă lui Hristos: Unule Iubitorule de oameni, care n-ai retezat nădejdea păcătoşilor, ci ai vărsat milostivire celor ce se căiesc, nu trece; cu

vederea nici pocăinţa mea. Înţeleg că tâlharul s-a mântuit prin mărturisire şi vameşul s-a curăţit prin milostivire; mă gândesc şi la desfrânata care a plâns, că prin toţi aceştia ai rânduit pilde de pocăinţă. Puternic eşti să ierţi şi păcatele mele, cu care m-am spurcat după botez: curăţie, ca un Dumnezeu, dăruieşte-mi şi mântuieşte-mă, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Multmilostive.

Cântarea a 7-a

Irmos: Prin înger i-ai păzit pe tineri în cuptorul învăpăiat şi pe chinuitor arzându-l, l-ai ruşinat ca un Dumnezeu, arătată făcând puterea Ta, Căruia cântând grăim: Bine eşti cuvântat în veci, Dumnezeul părinţilor noştri!

Nu mai amâna vremea pocăinţei, o, suflete, ca nu cândva să te ajungă degrabă mânia lui Dumnezeu lăsând de năprasnă toate, în fundul iadului să ajungi.

Ştii osârdnica pocăinţă a marelui Teodosie şi prin ce a curăţit greşalele sale: şi tu te scoală din trândăvire, greşalele tale spălând cu lacrimi.

Precum cinstesc pe Dumnezeu-Tatăl, aşijderea cred în Fiul Hristos, deopotrivă mă rog şi Duhului Celui Sfânt; în Unime slăvesc Treimea, mă închin Unuia Dumnezeu şi cer iertarea păcatelor.

Doar în tine am, Născătoare de Dumnezeu, scăpare şi mângâiere, şi pe tine în ajutor te chem: roagă-te lui Hristos, pe care L-ai născut, să-mi fie milostiv acum şi în Ziua Judecăţii.

Cântarea a 8-a

Irmos: Rugăciunea împărăteştilor tineri a răcit văpaia cuptorului şi a biruit întărârtarea chinuitorului şi ca într-o cămară de nuntă cântând, grăiau: Binecuvântaţi, toată făptura, pe Domnul!

Fără virtuţi rugându-te, suflete chiar dacă vei umple văzduhul de cuvinte, vei avea ca judecător pe Pavel, care zice: „Mai bine cinci cuvinte voiesc a grăi cu mintea mea, rugându-mă cu credinţă, decât zeci de mii de cuvinte cu limba."

Multmilostive Doamne, caută spre mine, nemântuitul, şi primeşte această rugăciune proastă, nu cu iscusinţă alcătuită, ci din amărăciunea sărmanului meu suflet adusă pentru păcate.

Ca lui Dumnezeu Celui Unuia în Treime, din adâncul inimii strig şi cu credinţă Ţie mă rog, grăind: Tatăl nostru, carele eşti în ceruri, iartă-ne nouă datoriile noastre şi nu ne duce pre noi întru ispită, ci izbăveşte-ne de cel rău.

Te-am mâniat, şi sufletul cu răutăţi mi 1-am spurcat: ci Tu, cu mila Ta, curăţeşte-mă, ascultând rugile dumnezeieştilor Puteri, ce stau în jurul tronului Tău rugându-se pentru toată lumea.

Cum voi sta eu înaintea Ta, Dumnezeule, Judecătorule a toată lumea, pârât pentru toate faptele mele rele, prin care nebuneşte am păcătuit şi cu voie tot m-am spurcat? Ci Tu, Hristoase, cu îndurările Tale miluieşte-mă pe mine, osânditul.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă când mă vei judeca, nu mă osândi la focul cel veşnic, nici nu mă certa cu iuţimea Ta, te roagă Fecioara curată, ceea ce Te-a născut, şi mulţimea îngerilor, şi soborul mucenicilor.

Canon de pocăinţă către Domnul nostru Iisus Hristos, care se cântă în toate zilele, facere a cuviosului părinte Chiril, glasul al cincilea

Cântarea 1

Irmos: Pomenind, o, suflete, dreapta lui Moisi, fugi din Egiptul cel iubitor de păcat şi leapădă robia lui Faraon cel cunoscut cu mintea, ca să primeşti toiagul Crucii şi să treci marea patimilor, cu smerenie strigând: Domnului să cântăm, căci cu slavă S-a proslăvit.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

La anii cei dinainte cuget şi înţeleg mulţimea răutăţilor mele, de la care întoarce-mă, Hristoase, ca să beau pelinul judecăţilor Tale spre alungarea vătămării păcatului, ca să nu mi se închidă mie uşile pocăinţei.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Voiesc a spune acum, Hristoase, înaintea icoanei Tale, toată amărăciunea şi lenevirea sufletului meu şi toată neputinţa trupului meu, că de mă şi silesc să tac păcatele mele, din durerea inimii mă mărturisesc Ţie, că sunt ca lucrătorul care, pierzând seminţele, n-are roadă, şi ca neguţătorul care, irosind cele împrumutate, va pătimi: ci pentru pocăinţă, Doamne, mântuieşte-mă.

Slavă…

Laud sfânta vieţuire a altora, dar de păcatele mele nu mă las; altora le dau lege, dar mai mult decât toţi am nelegiuit şi m-am făcut mai rău chiar decât ucigaşii de Hristos, talantul cel dat mie rău l-am pierdut, că dacă Tu, Doamne, nu vei zidi casa sufletului, deşartă e mântuirea omenească.

Şi acum…

Către cine voi striga acum, şi cine va primi plângerea şi durerea mea şi suspinarea mea cea din inimă? Numai tu, prea curată Fecioară, nădejdea creştinilor şi a tuturor păcătoşilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Ca un Dumnezeu Atotputernic, fă bineroditor sufletul meu cel înţelenit cu relele pustiiri, ca să aduc Ţie rugăciune cu duh înfrânt.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Din scutece m-a dus în robie vrăjmaşul şi de focul drăcesc m-am aprins; arzând de nelegiuire, fac tot păcatul. Nu mă pocăiesc deloc cu durere, ci pier mândrindu-mă: Hristoase al meu, mântuieşte-mă pe mine, cel deznădăjduit.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

În tinereţe fărădelegea am lucrat şi poftele necurate, iar la bătrâneţe faptele de ruşine şi păcatele peste fire, şi până acum nu mă las de întinăciune, amăgit fiind de diavol, dar de acum, Doamne, mă pocăiesc: izbăveşte-mă de muncile cele veşnice.

Slavă…

Veacul meu se sfârşeşte, iar înfricoşătorul scaun de judecată se găteşte şi Îl aşteaptă pe Judecător, ameninţându-mă cu foc şi munci şi cu văpaia ce nu se stinge: nor de lacrimi dă-mi şi stinge puterea ei, Cela ce vrei să se mântuiască toţi oamenii.

Şi acum…

Preacurată Maica lui Dumnezeu, Zidul de apărare al creştinilor! Izbăveşte norodul tău, care stă împotrivă vrăjmaşului celui mândru, ca să strigăm ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har!

Sedealnă, glas 8: Umblet viclean umblând într-ascuns, nu m-am tăinuit de atoate văzătorul ochi al lui Dumnezeu; credinţă mincinoasă am păzit, acoperind adevărul cu nedreptatea. Ca unul care ispiteşte pe Dumnezeu, rău am făcut şi toată rânduiala ca un lup am tulburat-o. Pentru aceasta, osândit am fost de judecata cea dreaptă; plata fărădelegilor mele înaintea tuturor voi primi; gheena şi celelalte munci aşteaptă să mă primească osândit. Cu milostivire căutând spre mine atunci, Hristoase, miluieşte-mă.

Cântarea a 4-a

Irmos: Mai înainte văzând cu duhul Avacum pogorârea Ta către sărăcia mea, Hristoase, întărindu-se cu dumnezeiasca iconomie a strigat: încordează cu mânie arcul

Tău asupra vrăjmaşilor, izbăvind din robie pe robii Tăi, ce strigă cu netăcute glasuri: Slavă puterii Tale, Doamne!

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Nu m-am deprins din tinereţe să filosofez cu vorbe meşteşugite şi nici să cânt bineglăsuitor, ci de păcate m-am lipit şi ştiu că sunt cu totul spurcat: milostive Doamne, primeşte proasta mea rugăciune, nu cu înţelepciune alcătuită, ci din amărăciunea sufletului adusă pentru păcate.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Cuvântul iscusit, vorba plăcută, grăirea grabnic curgătoare a limbii nu mă vor izbăvi de munci pe mine, cel ce am inimă cugetătoare de cele rele, mă spurc în poftele sufletului şi sunt cufundat în adâncul focului: O, Milostive Mântuitorule, dăruieşte-mi vreme de pocăinţă!

Slavă…

Dincolo, după moarte, nici a lucra nu voi mai putea, nici rugăciunea mea nu va fi primită; acum, plângând, cer cu nădejde: dă-mi, Hristoase, să lucrez ţarina cea bine roditoare a pocăinţei şi să culeg seceriş de bucurie, ca să aduc Ţie roade de pocăinţă.

Şi acum…

Fărădelegile mele cele arătate şi cele nearătate, cele văzute şi cele nevăzute şi peste fire, ca un Dumnezeu iartă-mi-le, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, care se roagă pentru toţi, Multmilostive Hristoase. Pentru aceasta, ridică-mă din adâncul păcatului.

Cântarea a 5-a

Irmos: Isaia, mintea cea de foc, mânat de Duhul a vestit şi mânecând către Dumnezeu s-a rugat să dea război Domnul asupra rău credincioşilor, că adevăr n-au făcut pe pământ. Pentru aceasta, suflete al meu, sculându-te din bezna păcatului, cu lumina pocăinţei luminează-te.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Vrăjmaşul făcător de rele fără ruşine a năvălit asupra mea, scrâşnit-a din dinţi cu zavistie; mult m-am luptat, şi m-a biruit; căzut-am în cursele lui, şi ca pe o fiară spre ucidere m-a vânat, şi cu săgeata fărădelegii m-a săgetat, şi cu sabia păcatului m-a lovit: Iisuse, Doctorul tuturor, vindecă-mă.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Ispititorul credinţei mele mă împinge întâi la rău nu cu ce urăsc, ci cu lucrurile pe care le îndrăgesc, legându-mă cu ele ca în lanţuri, apoi mă trage şi în răutăţile celelalte şi se laudă cu pierzarea mea: ci Tu, Hristoase, primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Slavă…

Slăbeşte, Doamne, slăbeşte greşalele mele şi nu mă pierde cu fărădelegile mele, ci fă arătată asupra mea bunătatea Ta, ca să mânec şi să Te slăvesc pe Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Şi acum…

Maică a Iubitorului de oameni Dumnezeu, când aduci rugăciune lui Dumnezeu pentru neamul creştinesc pomeneşte-mă pe mine, păcătosul, ca să nu fiu oprit de vameşii din văzduh şi să nu se îngreuneze păcatele mele în cântarele din văzduh, ci îngerilor cu chip luminat predă-mă.

Cântarea a 6-a

Irmos: Ca Iona strig Ţie, Hristoase, ţinut în chitul răutăţilor mele: din adâncul păcatului scoate-mă, ca să nu se sfârşească sufletul meu, primeşte rugăciunea mea în Biserica Ta cea sfântă.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Cu sufletul râvnesc pentru lucrul Domnului, dar cu trupul cad în păcat, stăpânit de multele gânduri ce odrăslesc, ca nişte ramuri, din rădăcina cea una a inimii - dintre care, Hristoase, nimiceşte-le pe cele uscate, adică păcătoase, ca să nu fiu aruncat cu ele în foc.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Cruţat am fost până acum ca un pom în curtea legii lui Hristos, dar niciodată n-am făcut roadă bună Stăpânului meu şi Făcătorului meu de bine; mă cutremur de blestemul tăierii, dacă nu voi aduce la vreme roadă de pocăinţă.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Pământul se împodobeşte cu florile, iar pomul este lăudat pentru roadă; eu însă m-am spurcat cu păcatele de tot felul şi, de acestea fiind stăpânit, de Dătătorul binelui m-am depărtat: Tu însă, ca un Milostiv, spală-mă de întinăciunea greşalelor mele.

Slavă…

De dormitare rea cuprins am fost fost eu, ticălosul, şi somnul deznădejdii m-a acoperit: Tu însă, Doamne, cu milostivire grabnică ridică-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum…

Uşa vieţii cea cunoscută cu mintea, prea curată de Dumnezeu Născătoare! La tine cădem cu credinţă: Izbăveşte-ne pe noi de necaz, că proslăvim Naşterea ta, şi roagă-te pentru mântuirea sufletelor noastre.

Condac, glas 8: În toate ceasurile văzând în sinemi căderea cea sufletească şi îndelungă răbdarea Ta, Cuvinte, nesocotind, de toate bunătăţile m-am lipsit şi de toată munca m-am făcut vinovat; ci Tu, Mult-milostive, pentru Născătoarea de Dumnezeu ridică-mă pe mine, cel deznădăjduit.

Icos: Cele pământeşti şi vremelnice am iubit, de bunătăţile cele veşnice m-am lipsit. Hristoase Iisuse, Unule Iubitorule de oameni, nădejdea cea nelipsită a păcătoşilor, care verşi milă celor ce se căiesc, nu trece cu vederea nici pocăinţa mea, Iisuse. Înţeleg că tâlharul prin mărturisire s-a mântuit şi vameşul prin milostenie s-a curăţit şi la desfrânata care a plâns cuget, că în toţi aceştia ai pus pilde de pocăinţă, că cerţi cu milostivire şi miluieşti cu căldură, pe cei ce se pocăiesc îi vezi şi în întâmpinarea lor alergi ca un părinte. Dacă voieşti, putere ai să ierţi şi păcatele mele, cu care şi după făgăduinţa botezului m-am spurcat, şi după făgăduinţa călugărească: Tu, ca un Dumnezeu, dă-mi curăţie, pentru rugăciunile prea curatei şi prea lăudatei Maicii Tale.

Cântarea a 7-a

Irmos: Prin înger i-ai păzit pe tineri în cuptorul învăpăiat şi pe chinuitor, arzându-l, l-ai ruşinat ca un Dumnezeu, arătată făcând puterea Ta, Căruia cântând grăim: bine eşti cuvântat în veci, Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Păcatele altora cercetând, iar fărădelegea mea păzind, cu limba mă îndreptăţesc, dar cu faptele sunt mai rău decât necredincioşii eu, ticălosul; văd paiul din ochiul altuia, însă bârna mea nu o simt. O, Milostive Doamne! Cu judecata pe care o ştii, mântuieşte-mă.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Între toţi oamenii cei din veac nu pot afla păcătos asemenea mie; pentru aceasta, cuprins sunt de întristare şi necredincios mă ştiu, făţarnic înaintea oamenilor şi nelegiuit înaintea lui Dumnezeu. Pentru ce mă voi pocăi mai întâi nu ştiu: ci Tu, Hristoase, Dumnezeul meu, cu milostivirea Ta mântuieşte-mă.

Slavă…

Robul care a ascuns talantul primit spre lucrare de la Tine eu sunt, ticălosul de mine: ce voi face când vei veni să judeci pe fiecare după ceea ce a lucrat? Cruţă-mă, însă, Doamne, nu mă trimite în foc, Mult-milostive!

Şi acum…

Ca Eva împreună-vorbind cu patimile trupeşti, ca de un şarpe am fost înşelat cumplit şi de mult bine m-am lipsit: Apărătoare înfricoşătoare, prea slăvită Născătoare de Dumnezeu Marie, izbăveşte-mă de războiul cel diavolesc.

Cântarea a 8-a

Irmos: Rugăciunea împărăteştilor tineri a răcit văpaia cuptorului şi a biruit întărâtarea chinuitorului, şi ca într-o cămară de nuntă cântând, grăiau: Binecuvântaţi, toată făptura, pe Domnul!

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Nici un rang al acestei lumi nu-i va izbăvi de muncile cele veşnice pe călcătorii poruncii dumnezeieşti, că nemincinos e Judecătorul şi fără de părtinire. Ţie mă rog, Stăpâne: înainte de sfârşit, curăţeşte-mă.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Ori puţin, ori mult vieţuind pe acest pământ, nimeni nu poate scăpa de moarte. Pentru că dincolo vor fi cercetate faptele, Tu iartă-mă aici, Doamne, ca să nu fiu muncit acolo precum cei fără de Dumnezeu.

Slavă…

Vindecă mintea mea rănită cu iubirea de plăceri a vieţii, şi îmblânzeşte învolburarea patimilor mele, şi pe calea pocăinţei ridică-mă, ca să strig Ţie cu glas de umilinţă: Doamne, nu mă osândi după faptele mele, ci cu milostivirea Ta mântuieşte-mă!

Şi acum…

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lecuieşte-mi rănile ce putrezesc cumplit, fiind ascunse, spală-le cu untdelemnul lacrimilor, leagă-le cu faşa pocăinţei şi fă-mă sănătos, şi din patul deznădejdii ridică-mă, şi de tot răul şi de uneltirile vrăjmaşului izbăveşte-mă, şi du la Fiul tău rugăciunea mea.

Cântarea a 9-a

Irmos: Ceea ce eşti din fire Fecioară şi mai presus de fire ai născut pe Dumnezeu, blestemul Evei ai stricat şi pe Adam din legături l-ai izbăvit, roagă-te Fiului tău acum să-mi dăruiască iertarea păcatelor, ca să te măresc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cu credinţă dreaptă şi cu bucurie în inimă.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Luat-am crucea lui Hristos, dar până la sfârşit nu am purtat-o. Cum mă voi mai numi creştin? Că nici o făgăduinţă nu am păzit curat; în toate am minţit Stăpânului meu Hristos. Cu grăbire fuge de vultur pasărea, iar eu tind cu grăbire către păcat. Ca peştele care a înghiţit cârligul undiţei, aşa sunt prins de mulţimea răutăţilor mele; ci Tu, Doamne, cu milostivirea Ta mântuieşte-mă.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

A umbla pe calea dreaptă, împărătească, şi a păzi legea lui Hristos nu am voit; abătutu-m-am pe căi rele, pe spinii păcatului am călcat şi de aceştia am fost cumplit străpuns. Către Tine, Hristoase, strig: dăruieşte-mi lacrimi de pocăinţă, şi spală-mă de putreziciunea sufletului, şi fă-mă lipsit de întinăciune, Mântuitorule.

Slavă…

Cel ce voieşti ca toţi oamenii să se mântuiască şi vină la vrednicia cea dintâi, cu multă milostivirea Ta cercetează, Doamne, sufletul meu sărman; pe mine, cel ce toată viaţa în desfrânare mi-am cheltuit-o, primeşte-mă ca pe desfrânata şi miluieşte-mă.

Şi acum…

Unule din Sfânta Treime, Hristoase, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Sfintei Născătoare de Dumnezeu şi ale înainte-Mergătorului Ioan, ale puterilor cereşti, ale apostolilor şi prorocilor şi mucenicilor, ale ierarhilor şi cuvioşilor, în mijlocul tuturor sfinţilor spune-mi cu glasul Tău cel vrednic de laudă: Iartă-se ţie păcatele tale, mergi în viaţa veşnică!

Canon de pocăinţă către Domnul Dumnezeu, a lui Chiril, episcopul Turovului care se citeşte în toate zilele, pe glasul al cincilea

Cântarea 1

Irmos: Pomenind, o, suflete, dreapta lui Moisi, fugi din Egiptul cel iubitor de păcat şi leapădă robia lui Faraon celui cunoscut cu mintea, ca să primeşti toiagul Crucii şi să treci marea patimilor, cu smerenie strigând: Domnului să cântăm, căci cu slavă S-a proslăvit!

La anii cei dinainte cuget şi înţeleg mulţimea răutăţilor mele, de la care întoarce-mă, Hristoase, ca să beau pelinul judecăţilor Tale spre alungarea vătămării păcatului, ca să nu mi se închidă mie uşile pocăinţei.

Voiesc a spune acum, Hristoase, înaintea icoanei Tale, toată amărăciunea şi lenevirea sufletului meu şi toată neputinţa trupului meu, că de mă şi silesc să tac păcatele mele, din durerea inimii mă mărturisesc Ţie, că sunt ca lucrătorul care, pierzând seminţele, n-are roadă, şi ca neguţătorul care, irosind cele împrumutate, va pătimi: ci pentru pocăinţă, Doamne, mântuieşte-mă.

Vremea vieţii mele puţină este şi plină de fapte rele, că nimeni n-a săvârşit răutatea şi păcatul cum am păcătuit eu, Mântuitorule, cu cuvântul, cu fapta şi cu gândul, cu ochii şi cu pofta, şi până în ziua de astăzi Te întărât. Mântuieşte-mă, Hristoase, de gândurile rele şi de greşale, ca să nu-mi fie mie cele de pe urmă mai rele decât cele dintâi.

Fecioară Marie, Maica Vieţii mele, călăuzirea orbilor, bogăţia săracilor, puterea celor neputincioşi, vindecarea rănilor, uşurarea bolilor, prefacerea necazurilor şi dezlegarea legăturilor, nădejdea de mântuire! Auzi rugăciunea mea, împlineşte dorirea mea, că voia ta este ajutor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Ca un Dumnezeu Atotputernic, fă bineroditor sufletul meu cel înţelenit cu relele pustiiri, ca să aduc Ţie rugăciune cu duh înfrânt.

Din scutece m-a dus în robie vrăjmaşul şi de focul drăcesc m-am aprins; arzând de nelegiuire, fac tot păcatul. Nu mă pocăiesc deloc cu durere, ci pier mândrindu-mă: Hristoase al meu, mântuieşte-mă pe mine, cel deznădăjduit!

În tinereţe fărădelegea am lucrat şi poftele necurate, iar la bătrâneţe faptele de ruşine şi păcatele peste fire, şi până acum nu mă las de întinăciune, amăgit fiind de diavol, dar de acum, Doamne, mă pocăiesc: izbăveşte-mă de muncile cele veşnice.

Vai mie, că mă amăgesc cu obiceiurile păcătoase ale tinereţii, şi puţinul mi s-a făcut mie prăpastie mare, că mă văd biruit de păcat: spre milostivirea Ta caut, Dumnezeule, nu mă lepăda.

Ştiută apărătoare şi mijlocitoare către Dumnezeu a tuturor creştinilor, Marie, de Dumnezeu aleasă Stăpână, primeşte rugăciunea mea şi cere iertarea greşalelor mele multe.

Sedealna, glas 8: Umblet viclean umblând într-ascuns, nu m-am tăinuit de atoate-văzătorul ochi al lui Dumnezeu; credinţa mincinoasă am păzit, acoperind adevărul cu nedreptatea. Ca unul care ispiteşte pe Dumnezeu, rău am făcut şi toată rânduiala ca un lup o am tulburat. Pentru aceasta, osândit am fost de judecata cea dreaptă, plata fărădelegilor mele înaintea tuturor voi primi; gheena şi celelalte munci aşteaptă să mă primească osândit. Cu milostivire căutând spre mine atunci, Hristoase, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi mântuieşte-mă.

Slavă... Şi acum...

Acelaşi glas: Nici un om, chiar dacă ar fi viaţa lui numai o zi, nu e curat de întină-ciune, ci fără de păcat e numai Unul Dumnezeu, care S-a îmbrăcat în trup pentru noi din Fecioara Maria, luând păcatele întregii lumi, Multmilostivul Hristos, Dumnezeul nostru, care voieşte ca toţi oamenii să se mântuiască, Bunul Iubitor de suflete, Părintele orfanilor, Dumnezeul celor ce se căiesc, Doctorul sufletelor şi trupurilor noastre, Mântuitorul oamenilor. La Acesta să alergăm, ca să primim milă.

Cântarea a 4-a

Irmos: Mai înainte văzând cu duhul Avacum pogorârea Ta către sărăcia mea, Hristoase, întărindu-se cu dumnezeiască iconomie a strigat: încordează cu mânie arcul Tău asupra vrăjmaşilor, izbăvind din robie pe robii Tăi, ce strigă cu netăcute glasuri: slavă puterii Tale, Doamne!

Vai ţie, suflete păcătoase! Adesea te pocăieşti şi totdeauna păcătuieşti. De ce nu fugi de şarpe, dacă ştii că e pierzător? Cum nu te temi de scorpie, de ştii că are ghimpe ucigător? Varsă înainte de moarte lacrimi, ca să stingă focul cel veşnic.

Cuvântul iscusit, vorba plăcută, grăirea grabnic curgătoare a limbii nu mă vor izbăvi de munci pe mine, cel ce am inima cugetătoare de cele rele, mă spurc în poftele sufletului şi sunt cufundat în adâncul focului: o, Milostive Mântuitorule, dăruieşte-mi vreme de pocăinţă!

În deşert iau seama la pilda smochinului, lăudându-mă cu frunzişul multei grăiri şi roadă faptelor bune nefăcând; de cred în Hristos, Fiul lui Dumnezeu, şi dracii cred, dar se cutremură de Ziua Judecăţii, când toţi vor primi cinste sau munci după ceea ce au lucrat: Tu însă, Doamne Dumnezeule, mântuieşte-mă pe mine, păcătosul!

Fărădelegile cele arătate şi cele nearătate, cele ştiute şi cele neştiute şi cele peste fire, ca un Dumnezeu, iartă-mi-le, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, care se roagă pentru toţi, Hristoase Multmilostive, şi scoate-mă din prăpastia păcatului.

Cântarea a 5-a

Irmos: Isaia, mintea cea de foc, mânat de Duhul a vestit şi mânecând către Dumnezeu s-a rugat să dea război Domnul asupra rău credincioşilor, că adevăr n-au făcut pe pământ. Pentru aceasta, suflete al meu, sculându-te din bezna păcatului, cu lumina pocăinţei luminează-te.

Vrăjmaşul făcător de rele fără ruşine a năvălit asupra mea, scrâşnit-a din dinţi cu zavistie; mult m-am luptat, şi m-a biruit; căzut-am în cursele lui, şi ca pe o fiară spre ucidere m-a vânat, şi cu săgeata fărădelegii m-a săgetat, şi cu sabia păcatului m-a lovit: Iisuse, Doctorul tuturor, vindecă-mă!

Ispititorul credinţei mele mă împinge întâi la rău nu cu ce urăsc, ci cu lucrurile pe care le îndrăgesc, legându-mă cu ele ca în lanţuri, apoi mă trage şi în răutăţile celelalte şi se laudă cu pierzarea mea: ci Tu, Hristoase, primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Ieşi fugind, suflete, din locul cel de păcătuire, că nefiind în pom roadă pofta nu te va mâna des în curte. Mai bine a pribegi pentru Dumnezeu decât a te încurca în laţul văzut, ca să nu te afli zidind şi iarăşi stricând lucrul Domnului.

Maică a Iubitorului de oameni Dumnezeu, când aduci rugăciune lui Dumnezeu pentru neamul creştinesc pomeneşte-mă pe mine, păcătosul, ca să nu fiu oprit de vameşii din văzduh şi să nu se îngreuneze păcatele mele în cântarele din văzduh, ci îngerilor cu chip luminat predă-mă.

Cântarea a 6-a

Irmos: Ca Iona strig Ţie, Hristoase, ţinut în chitul răutăţilor mele: din adâncul păcatului scoate-mă, ca să nu se sfârşească sufletul meu, primeşte rugăciunea mea în Biserica Ta cea sfântă.

Cu sufletul râvnesc pentru lucrul Domnului, dar cu trupul cad în păcat, stăpânit de multele gânduri ce odrăslesc, ca nişte ramuri, din rădăcina cea una a inimii - dintre care, Hristoase, nimiceşte-le pe cele uscate, adică păcătoase, ca să nu fiu aruncat cu ele în foc.

Cruţat am fost până acum ca un pom în curtea legii lui Hristos, dar niciodată n-am făcut roadă bună Stăpânului meu şi Făcătorului meu de bine; mă cutremur de blestemul tăierii, dacă nu voi aduce la vreme roadă de pocăinţă.

În groapa pierzării multele sminteli ale fărădelegilor mele m-au aruncat şi, ţinut fiind de deznădejde, asemenea lui Cain m-am ascuns după ce am omorât sufletul meu cu multe nelegiuiri: Tu însă, Doamne, precum voieşti, cu rânduiala judecăţilor Tale mântuieşte sufletul ticălos.

Pământul se împodobeşte cu florile, iar pomul este lăudat pentru roadă; eu însă m-am spurcat cu păcatele de tot felul şi de acestea sunt stăpânit. Bună Maică a Bunului Împărat, tu peste toate ai stăpânire: revarsă mila ta asupra mea, celui împătimit, că n-am nădejde din altă parte, că tu eşti nădejdea mea cea puternică.

Condac, glas 6: De dumnezeieştile Scripturi am uitat, iar cele străine nebuneşte am cercetat eu, ticălosul, de mâhnirea tulburării fund ţinut şi în mijlocul lumii pătimaşe sălăşluindu-mă. Pe Tine, Dumnezeul şi Făcătorul tuturor, Te chem acum: grăbeşte, Îndurate, şi sârguieşte spre ajutorul meu, că poţi voind.

Icos: Tinde mâna Ta, Milostive, spre mine, pătimaşul, şi mă ridică din groapa patimilor, în care de a mea voie m-am aruncat, şi mă scoală din somnul păcatului pe mine, cel apăsat de lenevire, izbăveşte-mă de flacăra cea cumplită pe mine, cela ce mi-am spurcat şi trupul, şi sufletul, şi trimite-mi înger povăţuitor şi ocrotitor, care să mă călăuzească în calea voii Tale, ca împreună cu dânsul să Te cânt pe Tine, Dumnezeu Cel bun şi îndurat, Făcătorul meu, care ai izbăvit din cuptorul haldeilor pe cei trei tineri, ce mai înainte au închipuit Naşterea Ta din Fecioară, strigând: grăbeşte, îndurate, şi sârguieşte spre ajutorul nostru, că poţi voind.

Cântarea a 7-a

Irmos: Prin înger i-ai păzit pe tineri în cuptorul învăpăiat şi pe chinuitor, arzându-l, l-ai ruşinat ca un Dumnezeu arătată făcând puterea Ta, Căruia cântând grăim: bine eşti cuvântat în veci, Dumnezeul părinţilor noştri!

Păcatele altora cercetând, iar fărădelegea mea păzind, cu limba mă îndreptăţesc, dar cu faptele sunt mai rău decât necredincioşii eu, ticălosul; văd paiul din ochiul altuia, însă bârna mea nu o simt. O, Milostive Doamne! Cu judecata pe care o ştii, mântuieşte-mă pe mine, păcătosul.

Laud sfântă vieţuire a altora, dar de păcatele mele nu mă las; altora le dau lege, dar mai mult decât toţi am nelegiuit şi m-am făcut mai rău chiar decât ucigaşii de Hristos, talantul cel dat mie rău 1-am pierdut, că dacă Tu, Doamne, nu vei zidi casa sufletului, deşartă e mântuirea omenească.

Între toţi oamenii cei din veac nu pot afla păcătos asemenea mie: pentru aceasta, cuprins sunt de întristare şi necredincios mă ştiu, făţarnic înaintea oamenilor şi nelegiuit înaintea lui Dumnezeu. Pentru ce mă voi pocăi mai întâi nu ştiu: ci Tu, Hristoase, Dumnezeul meu, cu milostivirea Ta mântuieşte-mă.

Ca Eva împreună-vorbind cu patimile trupeşti, că de un şarpe am fost înşelat cumplit şi de mult bine m-am lipsit: Apărătoare înfricoşătoare, prea slăvită Născătoare de Dumnezeu Marie, izbăveşte-mă de războiul cel diavolesc.

Cântarea a 8-a

Irmos: Rugăciunea împărăteştilor tineri a răcit văpaia cuptorului şi a biruit întărâtarea chinuitorului, şi ca într-o cămară de nuntă cântând, grăiau: Binecuvântaţi, toată făptura, pe Domnul!

Nici un rang al acestei lumi nu-i va izbăvi de muncile cele veşnice pe călcătorii poruncii dumnezeieşti, că nemincinos e Judecătorul şi, fără de părtinire. Ţie mă rog, Stăpâne: înainte de sfârşit, curăţeşte-mă!

Ori puţin, ori mult vieţuind pe acest pământ, nimeni nu poate scăpa de moarte. Pentru că dincolo vor fi cercetate faptele, Tu iartă-mă aici, Doamne, ca să nu fiu muncit acolo precum cei fără de Dumnezeu.

Vremea s-a scurtat de acum, o, suflete, şi tu nu ţi-ai dezlegat cureaua încălţămintei, care este păcatul trupesc netămăduit. Rană am simţit în suflet, deznădăjduitu-m-am

din pricina fărădelegilor mele, că între tâlhari am căzut: ci Tu dezleagă-mă, Hristoase, de lanţurile păcatului.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lecuieşte-mi rănile ce putrezesc cumplit, fiind ascunse, spală-le cu untdelemnul lacrimilor, leagă-le cu faşa pocăinţei şi fă-mă sănătos, şi din patul deznădejdii ridică-mă, şi de tot răul şi de uneltirile vrăjmaşului izbăveşte-mă, şi du la Fiul tău rugăciunea mea.

Cântarea a 9-a

Irmos: Ceea ce eşti din fire Fecioară şi mai presus de fire ai născut pe Dumnezeu, blestemul Evei ai stricat şi pe Adam din legături 1-ai izbăvit, roagă-te Fiului tău acum să-mi dăruiască iertarea păcatelor, ca să te măresc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cu credinţă dreaptă şi cu bucurie în inimă.

Luat-am crucea lui Hristos, dar până la sfârşit nu o am purtat. Cum mă voi mai numi creştin? Că nici o făgăduinţă nu am păzit curat, în toate am minţit Stăpânului meu Hristos Dumnezeu. Cu grăbire fuge de vultur pasărea, iar eu tind cu grăbire către păcat. Ca peştele care a înghiţit cârligul undiţei, aşa sunt prins de mulţimea răutăţilor mele: ci Tu, Doamne, cu milostivirea Ta mântuieşte-mă.

Jugul uşor al lui Hristos l-am lepădat, după voia mea m-am deprins să umblu; abătutu-m-am pe căi rele şi lanţul diavolului am luat pe grumazul meu sufletesc. Ca racul, de nevoie merg înainte şi degrab spre păcat alerg îndărăt ca dânsul, şi cu înlesnire vrăjmaşul mă vânează şi mă răpeşte: ci Tu, Hristoase, izbăveşte-mă, ca să nu fiu zdrobit de dinţii iadului.

A umbla pe calea dreaptă, împărătească, şi a păzi legea lui Hristos nu am voit; abătutu-m-am pe căi rele, pe spinii păcatului am călcat şi de aceştia am fost cumplit străpuns. Către Tine, Hristoase, strig: dăruieşte-mi lacrimi de pocăinţă, şi spală-mă de putreziciunea sufletului, şi fă-mă lipsit de întinăciune, Mântuitorule.

Unule din Sfânta Treime, Hristoase, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Sfintei Născătoare de Dumnezeu şi ale înainte-Mergătorului Ioan, ale puterilor cereşti, ale apostolilor şi prorocilor şi mucenicilor, ale ierarhilor şi cuvioşilor, în mijlocul soborului tuturor sfinţilor spune-mi cu glasul Tău cel vrednic de laudă: Iartă-se ţie păcatele tale, mergi în pacea cea veşnică!

Sfântul Chiril al Turovului, născut la începutul veacului al XII-lea în Bielorusia de astăzi, din neam bogat şi de vază, a primit de la Dumnezeu pentru lepădarea sa de bogăția şi slava pământească darul și cinstea de a fi nu numai cel dintâi stâlpnic din istoria Ortodoxiei la slavii de Răsărit, ci şi Hrisostomul ei – cel mai mare propovăduitor al Rusiei Kievene. Ca nevoitor, ca arhiereu, ca propovăduitor şi tâlcuitor al cuvântului lui Hristos, s-a bucurat de o uriaşă cinstire şi prețuire din partea contemporanilor într-o vreme şi într-un spațiu deloc lipsite de etaloane ale sfințeniei, şi de-a lungul veacurilor scrierile lui au fost copiate mereu alături de scrierile vechilor Părinți ai Bisericii.

Minunatele rugăciuni ale Sfântului Chiril vă vor aduce, nădăjduim, pacea sufletească, smerenia, nădejdea şi apropierea de Dumnezeu de care avem trebuință întotdeauna, atât la bucurie, cât şi la greu.

editura Sofia

www.sophia.ro
978-973-136-452-0
9 789731 364520